

Quyển. IX - Quyển. X
Bộ Di Lạc Phụ Nữ Tâm Kinh
Lời Nói Đầu

Lời yêu cầu của Thầy Vô Danh Thị: Các vị Phụ Nữ trước khi nghe kinh nên ăn chay tịnh, mặc đồ trắng ngà, trắng xám cho phù hợp theo dòng điển kinh của Bạch Vân Kỳ chiếu xuống thanh nhẹ và trinh sáng tâm hồn.

Kinh Vô Tự của Thầy Vô Danh Thị chuyển luân từ Tâm Kinh của Lô Âm Tự và ở Hàn Lâm Viện Học của Trời Ngọc Hoàng Thượng Đế. Nó là chất xám của Thần Tiên Thánh Phật gom lại đưa xuống trần gian, giúp cho Thần mạnh về trí tuệ, giúp cho Chư Thánh mạnh về tiềm năng, giúp cho Chư Vị Bồ Tát Tiên mạnh về huyền năng thượng võ, giúp cho Chư Vị Thánh Phật, Tỳ Kheo Phật, A La Hán Phật và Bồ Tát Phật thành chánh quả trên quả Tinh Cầu. Cho những Vị Phụ Nữ tu đắc Phật kỳ ba, là nhờ mười hai bộ Tâm Kinh của Phụ Nữ do Phật Di Lạc truyền xuống.

Nên hàng Phụ Nữ hãy tịnh tâm nghe đây, để trí tuệ ta mạnh như Thần, sáng như Thánh và

lòng ta được sướng như Tiên và tu trở về một Vị Thánh Phật hiền như Phật. Nó giúp mình thâu lại chất xám của Thần Tiên ở trên mình, để trở thành Tâm Kinh của Đức Phật trong tâm hồn của các hàng Phụ Nữ đấng Phật đấng Đạo trong Kỷ Nguyên Di Lạc kỳ ba. Cái cao quý trong lòng người Phụ Nữ là sự trinh sáng, một tấm lòng nhân có độ lượng biết bố thí và hiến yêu, có một cái đức mỹ ái hoà nhu, như tu thân để thành hàng Phụ Nữ trí tuệ.

Nhà có đạo phò chồng làm định gia phong, nước có đạo thờ chồng trung hiếu tiết độ, giữa xã hội biết có tâm nhìn để trở thành một vị Quan Âm thứ nhì cứu thế.

Lòng bác dưng chén cơm linh cảm đến kẻ thiếu đói, dưng sự bình tâm cho những kẻ thiếu suy tư, hái hoa lòng dưng cho hàng tu đạo để chi ái.

Lòng người Phụ Nữ có vị tha tình hận của mình để cho nước được tài thần phù trợ quốc gia, cho gia được thiên sư, cho con mình thành bậc học sĩ là nhờ đức vị tha của bà Mẹ, như bà Mẹ Trời thứ nhì ban khí xuân vào tâm hồn cho

những đứa con yêu nước lớn mạnh, dòng sữa lành của bà Mẹ Việt Nam, bà vợ Việt Nam và bà chị Việt Nam và những người Phụ Nữ Việt Nam nuôi sống trái tim trí tuệ của quốc dân Việt Nam đang nằm trên lãnh vực yêu dân ái quốc.

Có tình yêu nào tinh sáng và cao quý hơn tình Tâm Kinh của lòng Mẹ đã yêu nước thương con, ở trong tâm hồn của những người Phụ Nữ Việt Nam đã từng tu thân và thiên định vì ái quốc.

Học Phật hiến yêu vì yêu dân, tha thù để đắc thành chánh quả vì đạo lớn mà họ muốn làm tròn. Như nhìn một danh tướng phải thắng vạn quân, một chơn tu phải có lòng tha vạn thù để mình thành Phật.

Vì vậy đạo tha thù của Phụ Nữ là một công đức Đại Thừa, để sự vị tha của vạn thù trong lòng người Phụ Nữ để trở thành Nữ Bồ Tát của nước Việt Nam, mới thành chánh quả trong Kỳ Nguyên Di Lạc hiến yêu, lập Tâm Kinh cho hàng Phụ Nữ ái quốc chi dân tu hành đắc đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

**Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô Di Lạc Vương Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.**

**Kính Bái
Đức Thầy Vô Danh Thị.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Thanh đến thừa thanh giao cảm,
Trực tính quá giải thường tịnh để an.

Nhân đến thì khai trí tuệ giáo độ,
Tù quá thì định cho trí sanh nhân.

Thiện quá cố hữu dùng văn minh khai thị,
Ác quá dùng từ bi để cải thiện tánh tâm.

Hòa bình dài hạn không kiến thiết kinh thương thì dân trí sanh chậm tiến, người sanh gian tham thì trộm cướp nhân luân biến đổi.

Mạnh quá thì hiếu chiến tàn bạo độc tài biến thành gian đảng, yếu quá thì sống bảo thủ sống nhu nhược khẩu Phật tâm xà đánh giặc miệng.

Thắng quá thì man rợ bạo ác bạo tàn tự tôn tự tán, thua quá thì lụn bại trí mưu tàn mạt của cải phúc điền.

Hòa bình kiến thiết kinh thương để thành, gian đảng dùng pháp trị để an bang.

Nước xuống đào sông hồ sâu để dự trữ, nước yếu khai kinh mạch để phú cường.

Thắng để nhân nghĩa thì đem lại thái bình, thua thời vận không để thua tiềm năng sinh lực.

Dòng nước lớn dùng phương tiện lớn để cao quý, nước thái dân bình dùng trí tuệ hiếu kính để thiên hạ học an phận tự nhiên.

Chí nhân nhân trị,
Trí thức pháp trị,
Chí sĩ tu chính để trị,

Chí hiện để đạo đức minh trị.

Hiếu thuận và công chánh trong lòng ai cũng sẵn có, khởi điểm để hiếu thuận thành quả để công chánh phải bắt đầu từ đâu?

Phụ nữ phải biết nhìn xa để không yếu minh trị, phải biết thấy xa không để thiên cận, phải biết lòng nhân xa không để thiếu công bằng, phải biết hiếu sâu không để nhân hàm tiêu, phải biết cao sang không để hạ tướng nghị luận, phải biết cách ngôn không để thiếu văn chương, phải biết chánh thuận không để gia căn đòi trụ, phải biết công ngôn không để con cháu sàm ngôn. Có làm được như vậy mới tu một đức cho tất cả mẫu đức của người phụ nữ.

Quảng độ thì tha không câu chấp, tịnh độ thì thương không phân chia, ai độ thì công bằng không phân biệt. Phụ nữ làm được như vậy thì chánh công tâm.

Mục thước trong tâm nhìn rồi cầu học cho được, mục thước trong ngôn luận rồi cầu học cho đạt, mục thước trong công chính rồi cầu biết cho dụi, mục thước trong công dung rồi cầu trang

điểm cho tao nhã, mục thước trong văn hóa rồi cầu học cho văn minh, mục thước trong tinh luyện rồi cầu học cho linh tâm, mục thước trong tướng pháp rồi cầu đạo cho thanh lịch. Phụ nữ được như vậy là đặc tướng pháp Tiên nhân.

Hòa nhưng không đồng để chính giới, bình nhưng không đồng tình để chính đức, thuận nhưng không đồng quan điểm để chính nhân. Phụ nữ tu chính được như vậy mới liêm minh mục thước giữ đúng đạo tề gia.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Sáng để chánh thần không dùng thông minh đả phá, giác để chánh tu không dùng luận lý chê người, ngộ để chánh kiến không dùng biết nhiều phủ nhận. Phụ nữ làm được như vậy mở thần túc thông.

Hiểu để biết nhiều không vì biết ngã mạn, học để cao minh không vì học đả khuynh, thiện để

thiện báo không vì thiện chấp ác, hay đề nhân tài không đề vì hay đề cao ngạo. Đó là pháp thân tu chính dung hạnh của phụ nữ.

Gặp kính biết nhường lời không đề phạm kính, gặp minh biết nhường đức không đề chấp đức, gặp cao nhân biết nhường đạo không đề chấp đạo, gặp học sĩ biết nghiêng mình không đề chấp văn chương. Đó là lễ kính nhân cao quý của hàng phụ nữ.

Công cao biết bình để chứa thủy, đức cao biết trung để chứa nhân, đạo cao biết chính để chứa đức, nhân cao lập đức trọng làm bản, trí cao lập trí tuệ làm căn. Phụ nữ làm được như vậy mới quy căn lập bản

Mộc lập được đức có thể độ được ngũ phương, phụ nữ có đèn trí tuệ sáng tới ngũ giáo.

Mộc thành Thánh dược có thể cứu cả thiên hạ, phụ nữ Thánh tâm dược có thể mát diệu thiên hạ.

Mộc thành Tiên khí có thể nuôi dưỡng thiên hạ, phụ nữ đấng Tiên đơn có thể giác ngộ thiên hạ.

Mộc thành văn vũ có thể đưa rước thiên hạ, phụ nữ thành chí nhân có thể phù chánh thiên tử cứu cả thiên hạ.

Phụ nữ có trí Đại Thừa để thành Bồ Tát,
Có tâm đại lượng để thành Tiên nhân,
Có trí độ bao dung để trở thành Thánh nữ,
Có tâm quảng độ để thành Thần nữ,
Có tánh giác ngộ để thành chí nhân.

Hễ biết lớn không phân chia điểm nhỏ,
Hễ biết rộng không phân tranh trong loạn,
Hễ biết cao không phân biệt giai thứ,
Hễ biết nhiều không phân biệt chánh tà.

“Được cao quý như vậy phụ nữ biết xài minh triết.”

Phụ nữ có tánh thông minh không để thông minh gặt, phụ nữ có tánh khôn ngoan không để khôn ngoan phụ. Được vậy phụ nữ dùng thông minh đúng lúc.

Đại thương giác tha giải bỏ thù,
Đại yêu giác tha giải bỏ oán,
Đại ái giác tha giải bỏ ác,
Đại tình giác tha giải bỏ hận.

Đại trí giác tha giải bỏ tri,
Đại ngộ giác tha giải bỏ thiện ác,
Đại huệ giác tha giải bỏ chánh tà,
Đại đức giác tha giải bỏ sắc tướng.

Đại hỷ giác tha giải bỏ phiền não,
Đại độ giác tha giải bỏ thù riêng,
Đại đồng giác tha giải bỏ địa ngục.

“Phụ nữ làm một đức trong các đức thì đặc
lòng chí nhân đó vậy.”

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Minh trong giữ thường tịnh bên ngoài cho
minh sáng, huệ trong trong giữ thường trí bên
ngoài cho thông minh, định trong giữ thường độ
bên ngoài cho an lạc.

Thấy trong giữ thường nhân bên ngoài cho vô
tướng, biết trong giữ thường đức bên ngoài cho

an nhiên, học trong giữ thường lễ bên ngoài cho nhập định.

Đi trong giữ thường trí bên ngoài cho bình đẳng, thông trong giữ thường ngu bên ngoài cho thông thái, tịnh trong giữ thường đạo bên ngoài cho thông huệ, lặng trong giữ thường nhược bên ngoài cho phát huệ.

Không cho giữ thường có bên ngoài cho phát tiềm năng, nghe trong giữ thường nhin bên ngoài cho nhập hóa, dạy trong giữ thường nhường bên ngoài cho minh trị, làm trong giữ thường tịnh bên ngoài cho huệ minh, kiến trúc trong giữ thường an bên ngoài cho đạt đạo.

Được rộng suy nghiêm trí tuệ tốt cùng,
Được cao hiểu biết thì năng lực tốt đỉnh,
Được cao giác ngộ thì tiềm năng sâu kín.

Trong tâm của người phụ nữ có cây đèn trí để soi thấu, trong trí của người phụ nữ có mực thước lớn để rộng suy, trong lòng của người phụ nữ có nhân quyền lớn để dung chánh, trong tánh của người phụ nữ có độ lượng lớn để công minh,

trong đạo của người phụ nữ có trí hóa lớn để quân sự, trong đức của người phụ nữ có lòng nhân lớn để phù trợ.

Hư Vô Và Diệu Hữu.

Tâm trí lớn vô hình công chính lớn thì diệu hữu, đạo đức lớn vô hình chơn lý lớn thì diệu hữu, tánh giác ngộ lớn vô hình nhập định lớn thì diệu hữu, tu chính lớn vô hình đắc công chính lớn thì diệu hữu.

Hư vô lớn vô hình thì đạt Niết Bàn lớn thì diệu hữu, tâm huệ lớn vô hình thành Kinh Tạng lớn thì diệu hữu, nhân phẩm lớn vô hình thành chí nhân thì diệu hữu, Thiên Đạo lớn vô hình thành Phật Tiên thì diệu hữu.

Nước Trời lớn vô hình thành Thánh Nhân thì diệu hữu, Đại Khôi Linh Quang lớn vô hình hiệp Tiểu Linh Quang thì diệu hữu, Đệ Nhất Cầu vô hình hiệp linh thể thì diệu hữu, trí tuệ lớn vô hình đắc Thánh Nhân thì diệu hữu.

Tha kẻ thù lớn vô hình thành Kim Thân thì diệu hữu, yêu tình lớn vô hình bậc đại ái tha thì

diệu hữu, tôn kính lớn vô hình thành đại lễ thì
diệu hữu.

Hư có nghĩa là không phải thật và không phải
giả, Vô có nghĩa là vào tận bên trong của thật giả
mới đại ngộ chơn đạo vô hình, Không có nghĩa là
tu để cho nhiều hoặc không biết hoặc có không
phải vậy. Chữ Không của đạo là đại giác đại ngộ,
đại minh triết tức luyện mình không để thiếu sót.

Không để thiếu giác ngộ,
Lạc vào cõi sắc tướng âm thanh.
Không để thiếu trí tuệ,
Lạc vào văn hóa đời trụy.

Không để thiếu chánh kiến,
Lạc vào ngôn luận thị phi.
Không để thiếu chánh đức,
Lạc vào đấu tranh tà chánh.

Không để thiếu lòng nhân
Lạc vào tranh tâm lý băng hoại đạo đức.
Không để thiếu kính tọng
Lạc vào tôn xưng bá đạo.

Không để thiếu đốn ngộ
Lạc vào phù phép tà tinh.
Không để thiếu lễ kính,
Lạc vào cung kính cầu xin tế độ.

Không để thiếu quốc độ
Lạc vào cao kim ngân phù đồ.
Không để thiếu trí Đại Thừa
Lạc vào tiểu thừa thụ động.

Không để thiếu sách lược kinh bang,
Lạc vào đua tranh địa vị.
Không để thiếu đại từ bi,
Lạc vào thương độ thù nghịch.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Không để thiếu công bằng,
Lạc vào tranh đấu công bằng.

Không để thiếu chánh đấng,
Lạc vào đấng cấp thầy sư.

Không để thiếu chánh giác,
Lạc vào ái hữu tín đồ.
Không để thiếu lục thông,
Lạc vào luyện bùa phép thần thông mê tín.

Không luyện thiếu lục huệ,
Lạc vào thầy trò huynh đệ thường tín ngưỡng.
Không để thiếu tam hoa tụ đánh,
Lạc vào thượng hạ đầu sư.

Không để thiếu ngũ khí triều nguyên,
Lạc vào Ngũ Giáo ngũ sắc giới.
Không để thiếu công bằng của Thượng Đế.
Lạc vào cúng tế cầu phong vũ mây mưa.

Không để thiếu lòng đại bác ái của Phật Tổ,
Lạc vào quyền góp thiên hạ bố thí cho thiên
hạ lại gọi đại quảng độ từ bi.

Chữ Không Của Đạo;

Phật là luyện không thiếu sót đại trí tuệ,
Tiên luyện không thiếu sót đại thanh tâm,
Thánh luyện không thiếu sót đại vô tự chơn
kinh,

Thần luyện không thiếu sót đại pháp lực,
Nhân luyện không thiếu sót tâm đại chí nhân,
Quý Thần luyện không luyện thiếu sót tâm đại
linh cảm,

Đại Tiên luyện không thiếu sót tâm đại bác ái.

Luyện không thiếu sót mới đạt đạo,
Học không để thiếu sót mới đạt văn,
Tu không để thiếu sót mới đạt pháp,
Hành không để thiếu sót mới chí nhân.

Chữ không của đạo là không hóa đầy đủ,
Chung chứa thủy không để nghiêng thủy đổ,
Trí chứa huệ không để tối huệ huệ xa.
Tâm chứa đạo không để lệch đạo lìa,
Tánh chứa đức không để xéo đức ly,
Lòng chứa nhân không đủ mực thước nhân
biến,

Tình chứa chung không đủ thủy tình xa,

Ái chứa hiếu thuận không đến ái nộ.

Không để tâm lệch chánh đạo,
Không để tánh lệch chánh đức,
Không để tình lệch chánh nhân.

Bậc chánh nhân không để lệch lòng nhân chính thuận, bậc chí nghĩa không để lệch trí ái quốc yêu dân, bậc quân tử không để lệch nhân quyền trong quốc độ, bậc lương tướng không để lệch nghĩa vụ an dân, bậc trọng thần không để lệch hiếu trung ái quốc, bậc thần dân không để lệch trách nhiệm bốn phận, bậc học sĩ không để lệch công chính quốc gia.

Không nên làm thiện giả,
Thật nhân biết bớt ác.
Không nên hứa thủy chung,
Thật đạo vẹn thủy toàn chung.

Không nên đòi nhân quyền,
Thật bình đẳng đủ nhân quyền.
Không nên tranh đấu chánh tà,

Thật đại tha tà quy y chánh.

Không nên trách kẻ có tội,

Thật đại cứu khổ ban vui.

“Người có tội đại sám hối quy về.”

Không sợ sự mê muội của chính ta,

Chỉ sợ sự thông minh của ta lường gạt.

Hư có nghĩa vào bên trong cánh cửa huyền vi mới chơn ngộ Hư Không là Diệu Hữu, Không là giác ngộ tới không thiếu sót mới thật tròn đầy viên mãn.

Đạo tức là con đường lớn của nội tâm, hễ có đi mới đến mục đích.

Đức tức là hành nhơn trong tiểu nhân thân, chúng sanh đồng linh cảm mới thành Tiểu Niết Bàn.

Nhân tức là hành ngộ độ tha trong mỗi phương vị, được một chỗ tròn đầy thì tánh sáng của tâm linh mới phát đức.

Nhân phát Đức -> Đức phát Địa -> Địa phát
Thiên -> Thiên phát Đạo -> Đạo phát Tự Nhiên.
Đó là người tu chính Ngũ Đức để thuần nhất.

Không trong tướng pháp để diệt trừu tượng,
Không trong tướng tượng để diệt sắc tướng,
Không trong trí hóa để diệt phân biệt,
Không trong cầu kỳ để diệt ích kỷ,
Không trong tâm lý để diệt thị phi.

Thường đạo diệt phi nhân,
Thường đức diệt phi nghĩa,
Thường nhân diệt phi lễ.

Phụ Nữ:

Chánh lễ được cao minh,
Chánh tình được chung đánh,
Chánh ái được hiếu trung,
Chánh ngôn được hiếu kính,
Chánh hạnh được hiếu hòa,
Chánh tin được hiếu thuận,
Chánh tín được lòng nhân.

Cái Không Của Phụ Nữ Là:

Không nặng nhẹ lời nói để dịu mát lòng người, không nặng nhẹ phù chánh để dịu mát chồng con, không nặng nhẹ công đức, để dịu mát trí tuệ, không tin nhiệm kẻ hai lòng cho gia chánh toàn chung, không tin vôi kẻ lưỡng lập cho gia chánh tròn nghĩa, không theo kẻ yêu hai quốc cho tổ quốc vẹn thủy toàn chung.

Giận không phân bua cho nộ không sanh, thương không phân bua cho tình kia không tuyệt.

Ái không ép buộc cho nghĩa đó không rời, yêu không trói buộc cho đức nhỏ không bỏ, ghen không trách phạt cho cao quý không rời, hờn không trách móc cho phạt kia không đến.

Lúc đại vui không phát ngôn nghiêm làm mất khí lành, lúc đại thương không nên giận hờn làm mất hòa nhã. Đạo là đường xử thế phụ nữ tự biết cao minh.

Không trách người lỗi giữa ba quân,
Không tranh tài người hùng biện giữa xóm
chợ,

Không đánh cá với hạ nhân giữa chỗ đông người

Không quở chồng trước mặt hạ tướng,
Không dạy chồng trước mặt đại quan,
Không chỉ Vua trước đại công chúng,
Không hơn thua với đám hạ ngu,
Không tranh lời ở nơi hạ chính,
Không tranh danh ở nơi hạ tiện.

Phụ nữ biết nhượng ba điều này cao kiến phát minh tâm; Nhường bên ngoài đạo lại đắc ở bên trong, đối nhân xử thế cũng là người thi trường đạo, trường đời thi càng khó thì trí đạo phát càng cao.

Hữu đắc trí vĩ nhân cộng tri,
Bất đắc trí khai tâm thị ngộ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Mộc hóa trí chí tâm ta vào tốt để ngộ, trong lòng chí nhân ta biết sống trong đạo đại nhân huyền, ứng giải tự nhiên không vì thua hay thắng, tư dục không lòng phụ nữ tự biết hóa Xích Long.

Tu mộc đức tức trùng tu công chính của xã hội, nhân chính tâm hồi thâm thần khí cho Tiểu Linh Quang, nước có đến ta mộc đức có sinh hóa cho nhân loại.

1. Khởi đại nhân huyền đặc pháp để thành Tiên;

Nhân tánh được đại được biết hóa giải cho một nước, nhân tánh kim đại thương biết kinh thương cho cả nhân trí độ đường lớn cứu khổ cả đại gia. Tình lý phân minh mới đưa ta vào chánh định, Kinh Đại Thừa mộc đức di ngôn.

Khí linh an thể,
Tình lớn an nhà,
Tâm lớn đặc đạo,
Trí lớn đặc nhân,
Đức lớn đặc pháp.

Thượng nhân lớn đặc lòng chính nhân,

Nhân chính lớn Trời Phật điễm đạo.
Biết lớn không nói chỉ nhật miển bàn,
Nghe lớn không nói chỉ nguyệt huyền quang.

Hiểu lớn không nói chỉ tâm minh huyền ản,
Hiểu đạo sâu kín lập kính đề an,
Hiểu luật sâu kín lập giáo đề chính,
Hiểu trí tuệ sâu kín lập thiết tự nhiên.

Tâm là hình tướng diệt tướng tượng phi phi tướng, tâm là sắc thái đặc nhất phi phi sắc, tâm là âm thanh hiệp nhất tâm phi phi lý.

Phụ nữ trong một gia can như cây đèn trí tuệ, soi sự cao quý xuống đại gia hưng chánh cao sang. Nước được quý tôn lập quốc cho thiên hạ kính, đàn bà được cao minh nhờ tu chính đề an gia.

Tiếng trống vang xa nhờ hạ lễ hội, phụ nữ giỏi tài đức mực thước đến trên người. Cao quý ở cái mùi người yêu thương kẻ quý trọng, cao kính đề đồng thanh sức sống với Thần Tiên.

Được nước tịnh nhà yên công tu chính phụ nữ không ít, tiếng nói đại đồng phụ nữ có tiếng nói của con tim.

Dương chánh lớn phụ nữ từng thức văn hóa cảm, đạo chính phù trợ lại có Đại Thế Chí Đức Quan Âm, cũng từng bỏ phàm tâm tu chính nhân vì đại nghĩa, trải thân độ sanh không đòi quả vị cao của Phật, lòng Bồ Tát cứu đời không vị kỷ đề cao trí chúng sanh.

Nước thành lộ phụ nữ từng cao nhân trong vạn khổ, Phật Thánh nhân cũng vì cứu độ thế gian nan. Quân minh chánh thì biết yêu quý thần hiền chánh, Bồ Tát yêu người hiền chánh bậc quý trọng tu chơn.

Lý chính thuận người đại trung ra phù chánh. Phụ nữ yêu quý cao tình thì thế giới vãng sinh.

Biết lý tình trong thì biết xử thế ở nơi cực động, dịu mát ở trong lòng thì nhẹ thể cười xinh. Con người ai cũng có tình nên xét tình Tiên hay tục, ai cũng biết yêu nên biết yêu bậc đức chánh phù trung.

Trong phụ nữ bình tâm mới chứa đầy thủy đức, có cao minh trong người thì nghị lực mới

đoan trang. Dù làm bậc Thần Tiên tái sinh để tự tu chính phải đại giác chính lòng thì đạo lý mới minh thông.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Con ong nhỏ còn biết nhờ hoa thơm được mật, bậc hiền quân lương tướng giỏi sao không có bà vợ tài. Nội tướng được chính ngay là nhờ bà vợ giỏi, gia đạo sang quý không thể nói bà vợ chẳng gia công. Cho dù là bậc đế vương hay Thánh nhân trong thiên hạ đều có bà vợ đại tài để thành công.

Chồng chánh đức là nhờ bà vợ liên thanh phù chánh, chồng chánh linh nhờ bà vợ cao kính giúp lời, hãy nhìn lại trong đất trời những nơi cao tôn quý, hễ đạo được chung thủy thì đức lớn biết toàn chung.

Không thể nói người chồng đại tài phía sau bà vợ đàn độn, thượng trí của chồng là nhờ bà vợ giỏi bên trong.

Thế giới tam tôn sao sợ đàn bà quá vậy, đàn bà là bà mẹ, đàn bà là bà vợ mới cao nhân. Phật chánh thân lẽ nào đời nay không hay biết, tu chính thuận có vợ có chồng thì đạo lớn mới thông.

Trời có tương sanh âm dương ban vạn hóa, đất có thủy hỏa tương sanh phong vũ luân lưu, trong nội thể của người tu có trí âm trí dương Vô Cực, trong mỗi đại gia và xã hội đều có đạo quân thần. Hai thể là liên châu thân phát minh sự quý báu, người tu không thể theo đạo lại bỏ Đại Đạo để siêu nhiên, không hiệp duyên Thần Tiên âm dương trong thân chẳng có, tâm đường sanh chưa kiến tánh sợ vào chỗ đọa chấp mê.

Đạo là phu thê hòa hưng chánh đại nghĩa vụ, quốc gia tương hưng cũng nhờ sự trợ lý của nữ nhân, xã hội trong lê dân cũng có tay ngà nữ giới, chén cơm của các nhà giáo chủ phụ nữ nấu dâng lên.

Dương muốn hóa tuyệt tình sao dương thanh hóa, âm không sinh lấy ai để nối dòng đời, dù đắc Tiên ngôi cũng tường làm con trong thiên hạ, phủ nhận âm dương không lẽ ta từ cụ đá nứt ra.

Ai có nhục thân cũng từ âm dương tu hóa, thanh hay đọa từ một khuôn lớn Trời Thiên, âm dương lớn vô biên thiêng liêng trong tâm lực, âm dương hai Thái Cực lại là Đại Đức Háo Sanh

Âm tách dương dương đơn không thành ngôi gia chánh, dương tách âm âm tuyệt sanh hóa tuyệt âm cô, hễ đạo lớn là trung dương thì có nhất hữu âm, trung âm lại có nhất điểm dương hóa, trong mỗi thể đều có hai thể tương khắc tương sinh. Vì vậy ta mới tu khinh thanh khứ trực, tạo thành mực thước cho nước lửa tương hòa.

Lấy lửa luyện đơn Tiên cũng dùng nước thanh chuyển, nước sanh khí bốc lên phù trợ Thần khí, lửa nóng lên hỏa đức đắc kim thành, âm dương tượng sanh hiệp đạo ngôi Thái Cực, rồi vào trong Vô Cực mới phát vào không.

Bên này tám kiếng từ xưa Kinh Đại Thừa đã nói, cạo sạch tám kiếng tự nhiên thấu thị đằng sau, nhìn đã suốt thông không cần hồi quang phản

chiếu, vào đến tận cùng không luyện thiết mò kim.

Gặp Phật lớn bắt tay nhau phân thân chia nhau hành sự, mỗi người một việc không còn dư giờ để sám hối tụng kinh.

Thế giới tam tinh hình như sắp tung nổ, bật lên đèn đỏ cai xuống báo động lên khắp nơi, còn bậc đại tu phải lập kinh chánh thuận, ta chẳng dư giờ tịnh độ để làm chi.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Đời tận chiến thế gian đa tài tất loạn, nhân đến chỗ vô nghì sanh tử đến chỗ một phút giây, bậc đại thừa lệ rơi ba ngàn năm không ai siêu thoát, Tam Giáo đa tình mới tận độ nhân sinh.

Ta cũng vì đại yêu viết văn kinh hiếu, nhân thức thì vào Vô Cực, bằng mê thật hết phương. Nước nhờ dân hiếu thuận để lập dương chánh đạo, nhà nhờ con hiền mới vẹn thủy toàn chung.

Đạo không chi dân - dân tiết vô đức,
Dân không chi đạo - nước mất phò ai.
Bậc Đại Thừa biết yêu lớn nên xả thân cứu
thế,
Bậc đại giác tha có ái lớn để dựng nhà.

Không chỉ riêng tình ta mới thông thiên hạ.
Quảng độ là đại hành hãy nhìn văn đạo hay
siêu,
Ta lập đại tình yêu lấy thân tu thực nghiệm,
Chung sức đại hành giải ác nước nạn dân.

Cứu được mình mục thước tự thiên hạ ái tha,
trên Trời có Thiên La đều hành lực tinh tú, dưới
tinh cầu có Địa Võng thấu khí hóa nuôi nhân, ta
là kẻ tu thân vì đại yêu xem thường sanh tử,
chẳng qua tận độ lập Phụ Nữ Tân Kinh.

Quốc chính khai minh phụ nữ biết đại tình hóa
cảm, Trời thanh hai tám ta chỉ cửa Đại Càn Khôn,
cửa mở mới ra sao hiểu huyền vi sao thoát, ta là
người dẫn đường sanh lộ tự thế gian đi.

Bậc phụ nữ đại đức có rộng suy thì tâm biết tít, đi lộn chu kỳ dầu Thượng Đế cũng không đủ từ bi.

Nước đã đổ khỏi ly thì không còn nước để tát, Tình lớn đã lìa người thế giới tiêu tụy suy vi.

Thân nhiễm trùng đa căn đòi cao nhân ái quốc, Sức nuôi thân không đủ lại đánh tan phong vũ được sao?

Lý bệnh nhiễm thật cao vi trùng nhiễm bệnh lạ, Phật không chịu lâm phạm Thượng Đế hết cách mà thôi!

Phật chánh thuận thì Thượng Đế ban kinh chánh huấn. Đó là đại công bằng thiên hỷ thần tri,

Phật không sợ sửa sai để tròn công viên quả mãn, Thượng Đế không sợ thiếu lòng từ ái đại bi tâm.

Cha và con thuận thiên thì nhân loại được cứu, Phật và Tam Giáo chung nhà thiên hạ đại hoàng gia.

Dân khải hoàn ca quần Tiên ra sướng nghĩa, đại thế giới đại tình tôn kính Đại Thượng Đế là Cha.

Bậc giác ngộ không sợ Trời Đất,
Chỉ sợ tu lộn thời kỳ.
Bậc giác tha không sợ Tam Tông,
Chỉ sợ không tròn bốn phận.

Bậc minh đức không sợ Giáo Chủ,
Chỉ sợ trị không có chủ quyền.
Bậc Thiên Tông không sợ Đại Phật,
Chỉ sợ chưa giác ngộ Phật tâm.

Làm bà Mẹ giàu sang sao không yêu quý công
bằng sao con hiếu thuận, khổ dùng tâm lực, sang
giàu dùng tâm đức giáo khuyên,

Con được Mẹ tận đại nhân duyên con nào
không quân tử, bà Mẹ chí nhân trong nhà là đại
đức của một quốc gia. Ai khinh đàn bà người ấy
chưa tường thông đại đạo lý.

Bậc đại lão thành phải dưng chí minh trị mới
cao, quân có Thánh Nhân thì quân sư đề chánh
định, nhà có vợ tài hạ tướng mới được gia
nghiêm.

Nước tuy lớn trong biển khi dưng cao vào mực
thước, rừng tuy nhiều trong đất phát thức mộc

đức gia thôn, tài tài đủ trí khôn biết đối nhân đãi sĩ. Cái vĩ đại ở con người có phần phụ nữ dựng xây.

Rồng thượng cung mây đã từng luyện thân trong bể cả, đầu người đàn bà đang đánh đá cũng chế sữa nuôi con.

Bà Mẹ nào không có cái lòng đại bi trong dạ, bà vợ có trí tài sao lại bỏ trống đại gia thương, đầu bậc Minh Vương, Thiên Tử có đến lương tướng nhân tài, hay là những bậc đức cao trọng trong thiên sử. Hãy hỏi lại mình có phải nhờ lòng Mẹ thai sanh.

Biết để chánh nhân lập thân đều nhờ bà vợ, đạo lớn trong mỗi gia đình đều nhờ thông chánh linh, dẹp ngã tướng để mở minh đường cao quý chí thượng, đánh tan nô lệ để thế giới tu chính đại quang minh.

Trên đầu ba tác mỗi quốc gia dâng cờ tế thế thần linh, trong gia đình hãy giúp bà vợ hiền tu chính đàn con, bình đẳng để chánh ngôn nhân minh chi đức, luân thường muốn đạt đạo minh thông.

Nếu thuyền thả giữa dòng không biết bơi làm sao đến bến, gia trung là đạo lớn không biết tiến cử sẽ thối nhân, những bậc tu thân đều phải xuất thân từ gia huấn, gia có nghiêm minh thì đại quốc mới có nhân tài.

Con kiến nhỏ mọc cánh biết bay còn quy chung một tổ, con người có tâm Phật là đại ái sao phải bỏ bi tâm, bậc trí lực có cao thâm sao không trùng tu quốc chánh, Cha Mẹ có danh quyền sao không quốc chánh cho con.

Nước nguồn lớn có lập kinh thương để hòa ra tới biển, bậc đại tu di không nên chê chấp hạng quần thoa, cái nhà lớn kinh thương phải có kho lớn để chứa đựng, người chồng đại xây dựng bà vợ đại gia Nguyên Nhung.

Cái lý tốt cùng thì sanh ra một sự đại giác, cái nhân tốt lành thì sanh tánh đức rất cao minh. Đừng cho đàn ông thông minh quên đàn bà chí thượng, không có bà gia trưởng hạ tướng lấy đâu nghiêm.

Trời sanh trí óc cho người lại tặng một con tim, phương sách lớn bậc chí nhân tầm cho quý trọng, cao lễ kính là bậc đạo giáo ở trong gia

chính, nhân chi thường tình lập đại trí đặc linh tâm, đừng nhìn quá xa hãy vào trong tâm cho sáng lạ, bậc tu tâm thương gia đình biết lễ kính đại quốc gia.

Thiên thượng địa hạ nhân,
Gian yêu quý vợ để hóa.

Giải thoát cho mình đại trí tuệ giải thoát đến vợ con, con đường lớn muốn kính thương con đường mòn phải lập, lý thuyết sông bắt cập muôn ngàn kiếp chẳng có đường đi.

Con đại bàng mượn gió để bay nương tung cánh bay vĩ đại, gia đường có chính thuận bậc đại trí tuệ mới trung dung.

Thiên địa hiệp khí linh sanh chúng sanh và nhân loại, ta hiệp đại quyền cơ giác ngộ cho được đại linh thông.

Chí thượng có đồng mới tác thiên Tiên đồng thể chí, tâm lượng có đồng mới dung tha cho muôn vạn con tim.

Ứng để giải người lái thuyền đi cầu thông mỗi lái, cảm để thông tứ hải nhân loại một con Trời.

Ngộ đại trí tuệ cao ngời không phải để người ta xưng dậm dạ, giác Phật tâm bình đẳng tánh Như Lai.

Bình đẳng ngôn hòa mực thước pháp môn mở ngõ, phương tiện lớn là thầy, gia đạo lớn là sư.

Ta là thầy của ta được chính nhân thì quân tử, trong tiểu thân có quân thần tá sứ với muôn dân, vào trong tiểu thân mới thấy Niết Bàn bản thể, tình lý luật rõ ràng có cả quân chánh thần trung.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Nước đó biết hiệp quần hội khí thanh điễm hóa, trí đó có hiệp quần thân đại trí linh quang, tình lớn có rộng không tư riêng để trùng tu đại chính, cảnh thái bình tâm tức tâm trong.

Di ngôn văn kiến muôn ngàn nhân chính thuận, lạc an sanh kim pháp đại giàu sang, tâm mở minh đường khí hạo sáng khiêu linh quang, pháp chính thuận đại chi dân đức trọng.

Thiên địa hữu dư phước thiên trong dự trữ,
Thiên địa lộc tác thành đại trí cao kim.

Nhân phát thiên tâm đồng linh huyền cảm,
Trí tuệ phát hai tám thông thị máy huyền cơ,
Nước pháp chi dân non ngân đại ái,
Tình nước chi hòa yêu nước đại tha.

Tha ta thiếu trí và tha người thiếu nhân minh
trị, tha ta thiếu tình và tha người mê chấp vô
minh, tha ta thiếu lành và tha người thiếu giác
ngộ, tha ta thiếu sách lược và tha người thiếu
huyền cơ.

Đại trí biết tha đại tha tâm thông đồng đã mở,
Đại tình biết tha đại lành ngộ phát lục thông,
Đại yêu biết tha đại ái độ lớn mới hội,
Đại giác biết tha đại tam tông tỏ ngộ,
Đại hoàng kim biết tha đại thế giới toàn gia.

Người nhân không biết chí tri thì mê trị,
Người chí nhân biết tri văn minh tự trị,

Người chưa biết trị mình sao gọi thượng trí,
Chỉ có mình mình trị thiên hạ thái bình phong.

Bậc đại trí phải đại tha hoàng kim khai trổ,
bậc đại ngộ có đại tha mới lãnh ngộ đại văn minh,
bậc minh trí có đại tha hàng chí nhân ban đại
hạnh phúc, bậc đại trị quốc có đại tha quốc gia
được hạnh phúc. Thế đạo muốn đồng thiên nhân
lập địa pháp, đại tha là con đường lớn hạnh phúc
đến toàn chung.

Luật do nước lập ra phải trí trị phải nước hòa
thành lớn, pháp do nhân lập ra phải chí trị để dân
trí giàu gia, nước được cao sang kinh thương cho
nước cường phú, nhà được sang giàu mới bảo vệ
đạo nước công minh.

Bậc đại ái thực hiện đại tình lòng nhân
nghiêng mình để lập, bậc đại yêu cao quý thì chí
nhân biết dựa kê, tình yêu lớn là đại tình của
minh quân yêu hiền tướng, của bậc đại giác ngộ
yêu bậc tiểu giác khai kinh.

Đức ái lớn là lòng đại vị tha quên mình trong
thiên hạ, có những việc khó khổ biết miễn bàn
kim đánh không than, đại trí dũng đại tha thì quốc

độ lập được bậc đại từ ái, thi công thành nhờ thông nhất Đại Hoàng Gia.

Kim đúng tuổi phân kim đi thành xuyên, thượng đúng nhân phân ngôi thượng để chánh Thần, đức mộc sanh mùa xuân sang trọng thần nhân, lòng đại độ chi dân không phân chia tà lẫn chánh.

Đạo Thái Cực hiệp ngôi toàn chung để lập đánh,

Đức gia chung Thái Cực để đức Hoàng Gia,
Sanh chánh thần ai cũng có mẹ cùng cha,
Hai thể trí lập thân kim minh trị.

Âm dương hiệp thì toàn chung vẹn thủy,
Thái Cực sanh thì nhất lý bảo châu khai,
Sanh làm nhân thì ta có một bộ đầu,
Linh để tốt văn minh cho xã hội.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc trí tuệ sáng không làm việc trong đại bóng tối, bậc Đại Thừa biết hội ánh sáng để quang minh. Nước đồng thanh thì muôn vạn thủy đồng tình, nhà đồng đạo chánh linh trong trợ lực.

Thơ

Ta có tình yêu quốc dân trong đại khối
Một đại tình thương gửi ở con tim
Vì yêu lớn ta tâm phương để ái
Nên tim ta tìm nước hiệp đại hồn.

Ta biết yêu từ khi phát tâm đại giác
Học kinh thơ cho uyên bác mát tâm trung
Kể từ ngày ta học đạo của Huyền Khung
Tình yêu nước nhớ nhung trong mộng tưởng.

Vì yêu lớn ta học kinh bang đại lượng
Chung khối yêu chí thượng được giao hòa
Ta biết yêu quốc thổ với tình cha
Dòng trí độ biến yêu ta thành đại ái.

Tình ta lớn hơn tình trai và gái
Tô non sông chí hải định sơn hà

Yêu giống lành của Tiên Tổ Ông Cha
Yêu chánh kiến biến ta thành vô lượng.

Tình yêu lớn ta đại tha và hướng thượng
Thương lê dân học sách lược đại thương gia
Đem tình ta giàu mạnh khắp sơn hà
Như nguồn lớn nuôi quốc gia đại thể.

Tình ta lớn trong ta có tình Thượng Đế
Khai tình ta đại trí tuệ quan khai
Vì đại yêu ta tu chính nhân loài
Hội đại khối thành tình Tiên xưng nghĩa.

Tình ta chiết tình yêu trong đại khối
Gởi vào tim đưa tới các con tim
Đồng tình ta cho quốc độ hoàn nguyên
Trung tình lớn thông tim tình đại chúng.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Thủy Đức Của Phụ Nữ

Tâm là lý có chứa khối thủy trí vô hình, tim là đức có chứa khối đại tình lớn mạnh. Phụ nữ trồng cây bón phân từ đất nhặt quả ở trên cành. việc tu tại thân hành xử trong đời thế.

Dùng thủy đức không khó, chưa đắc tâm lý không phải dễ, đạt thượng tâm đức thì các nguồn trí lực mới hiện ra, như bóng theo hình hồi tâm quang phản chiếu rất lạ, như tướng và tâm phụ nữ biết bình hòa.

Sống trong đời ít phụ nữ dụng tâm tùy tri ngàn lý, dùng được tâm thủy thì được trí mới phát ra, như thảo linh đắc được cần trí được trung hòa, bình nạn giải nhờ cả hai thông tánh thủy.

Người phụ nữ tu tâm tự nhiên khí linh thông mạch lý, được tâm sanh đại thể Đại Thế Chí lại tương hưng, hai thể đồng đạo đức để chánh trung, thủy tâm hóa tánh tâm tao phùng ngộ.

Đại trí thành lực thủy đức thành đại lòng nhân, trong chứa đức trí nhu đòn cân gánh công tâm thiên hạ, ngoại chánh hành như đồng lý trí nó tương sanh, nó bổ khí khí lại nuôi dương trong

đức tánh, như mặt Trời lập đánh nó có sáng tối theo quanh.

Hai thể nó tương sanh sanh ra Kim Thân linh giác, nó có như phi tướng, nó có tướng lại phi vô. Phụ nữ biết kết nó hiệp chí tâm thành một diệu tướng, cửa huyền cơ trong các cánh cửa phi tướng hiển ra.

Thuận khí thì nó giao hòa để lập công đức vô lượng, khắc khí thì nó không bá nạp chỉ thấy nó trung dung, bình giải nó thủy chung kết hết lời diễn tả, như Hoa Sen Liên Đài minh chánh quả thông xa.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Thủy là nước hóa khí lại bốc lên,
Đức là nhân nên vạn tình kết lại.
Như Quân Vương có bậc đại tể tướng,
Như Quan Âm có bình trí thủy cam lồ,
Như ánh trăng rằm treo trên đại sảnh,

Như đôi bạn chung tình có hứa hẹn việc ngàn năm.

Đến đó phụ nữ thấy trí linh vô hình hiện hóa, việc muôn ngàn đời nó thông thị máy huyền cơ, định tịnh tâm trong sáng suốt không vì thấy mà cột buộc, muôn cảnh vạn tình như trước mắt ba gang.

Đến đó thấy huyền cơ không nói ra cho người thiên hạ, việc bí mật của đời người có giá trị để tu chân. thấy tất cả để tâm dường như chưa thấy, biết tất cả để dường như chưa biết, bởi trong máy vô hình là minh triết không tiết lộ thiên cơ. Được vậy thì tâm linh tiết ra muôn ngàn điều lạ, thượng trí thông linh thì hạ trí định thần linh.

Cái chìa khóa là ta có thể đóng mở cửa huyền hóa, nhập định cho trí lành khai trở thủy đức nhân hoa. Thiên Đạo phải học di chánh cho hạ chí triều trung, đạo lý luyện di ngôn phát lời ra sáng lạ, mỗi mực thước hành ra là bước vào nấc thang Trời.

Có lúc phải chỉ vật để linh tâm toàn giác, có lúc nhạt khẩu ngôn để che kín máy huyền cơ, dù phát phúc học thi thơ cũng hành văn tao nhã.

Có được ta nhã thì dịu mát mới được trường lưu, ra sức công phu nhưng không vì dục tốc để đạt, khí thiên lý là nhẹ nhàng dịu mát mới thông kinh.

Càng nhẹ lời nói càng nhạt loạn đấu tranh thương, càng nhẹ hành xử thì nhạt được lòng tham phù tướng, càng nhẹ nhân sinh quan càng nhạt tánh đa phương.

Tranh không tranh để chánh hành tâm truy hướng thượng, nhạt lòng tham cầu phù tướng đạo tâm sanh, nhập thế là nhạt công danh để thành đức. Cho dù giàu sang quyền lực cũng nhẹ tâm thức trùng tu.

Phúc ở kiếp tu dư kiếp này giàu sang phú quý, bậc Đại Thừa không ý lại tầm Tâm Pháp để cao hơn, tích phúc điền ở cảnh Tiên để khi thành về nhà lớn, tiến hóa trong kiếp người bậc hơn trí biết mình thi.

Phụ nữ có tri giác linh thi thì đạt tâm đại ngộ, làm bốn phận cho tròn rồi tầm thanh tịnh để siêu,

ai sanh ra cũng có tình yêu hãy xét tình nào là lớn, yêu trong đục hải luân hồi hay yêu đại từ ái để chơn. Không nên khổ vì tình nhỏ suy tim vào trong đục hải, nó là thứ nợ tình luân hồi vay trả để vãng sanh.

Phụ nữ như Quán Âm đại trí công tâm giàu đại ái, cứu khổ ban vui cho đời Ngài lại đạt tình yêu, như Phổ Hiền biết chánh yêu luyện nhân thành Bồ Tát. Vì biết nhất từng hạt nước trí mới mát ở non ngân.

Đại Thế Chí cũng từng luyện chí nhân trong phụ nữ, bón phân dưới đất nhất quả ở cội Bồ Đề. Phụ nữ chẳng nên chê sợ có lỗi Thượng Giới, đến đó không ai tiếp mới sợ hãi phát ra, thi sĩ viết nhạc hát ca thì phải có nữ Tiên hát xướng.

Bậc tu đại tình biết vô tướng để đạo tương sanh, không chấp mình đắc thì không vương tội tự đắc, không chấp vào sắc thì Vô Danh Thị thường hiển ra.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Nam đại diện Trời kinh thông dương chí thiện, nữ đại diện Phật tu linh tánh pháp Bồ Đề, đừng dốt như nhà quê chưa học đủ lại chấp, bắt phụ nữ làm tội cho chồng còn trách móc khen chê.

Đạo không công bằng nên suốt kiếp nghèo không được phú quý, còn đem lòng ganh tỵ với bậc đại phúc quý công tâm.

Thiên sanh nhân hà nhân vô lộc,
Địa sanh thảo mộc hà thảo mộc vô căn.

Người biết sống công bằng chánh Thần ban phúc lớn, khai mở trí khôn giải tánh đần độn của kiếp luân hồi. Còn bậc tu nhân phải phát đại công tâm thì phát huệ, đức lớn của cõi Bồ Đề cũng thưởng bậc chánh tâm.

Thượng và phạt tuy vô tướng Thần linh rất trừu tượng, có và không như hình với bóng nối theo nhau, tin cũng được không tin không ai thắng số trong sanh tử. Có phải bàn tay vô hình làm chủ để mình thi.

Phụ nữ biết rộng tri việc tri nào cũng có lý để học, còn muốn biết tỏ tường nhìn vào cảnh sống của gia can.

Quốc gia tương hưng tắc sanh dị tướng.

Quốc gia tương vong tắc sanh tranh thượng để điều tàn.

Gia đạo tương hưng tắc sanh Bồ Tát tức là con quý.

Gia đạo tương vong tắc sanh yêu nghiệt sanh con gian đảng.

Phụ nữ lập tâm bình trong phương vị tự lý chánh ra, có đẹp như häng Nga thượng văn kinh cho tao nhã, không sống ở đời về Trời lớn biết đối đáp với Tiên Gia.

Thua vật chất ta mua để thắng lợi, bằng thua văn chương trí tuệ thôi ở nhà Tiên.

Không phải ta để hiền còn phải phát trí tuệ để tiến, thua trí tuệ muôn đời làm kiếp hạ ngu.

Giàu không sang bởi nhà giàu không chịu học cấp tiến, sang như hèn bởi không chịu học thêm để văn minh, cái đủ của nhà Tiên học đủ rồi lại

luyện cho đủ nữa, Vũ Trụ có ba ngàn cửa ta học nữa để đại văn minh.

Biết đủ không tranh nhưng không ai cấm mình không học đủ nữa, sự tiến hóa vô cùng càng cao càng huyền diệu, huyền vi, mỗi lần đắc đạo không được học một cửa diệu hữu, ba ngàn kiếp đắc không mới không đủ ở cõi Bồ Đề.

Ta học ba ngàn ba trăm năm còn như Ông Đạo Dốt, đại giác ngộ không còn bao nhiêu kiếp còn chưa đạt toàn năng, một kiếp đắc ngộ nên mừng nhưng đừng để mình đủ, để trách cái bệnh làm biếng của kiếp con người.

Cũng đừng xung xep thầy sư đến cửa Bồ Đề quê với Phật Tổ, thoát cái dốt này lại gánh cái dốt khác ở trên vai. Đại bàng mọc cánh nó tự biết bay trong Trời lớn, bằng sống lâu vô tận việc mới cũ gì chẳng có thông tâm.

Chuyện biết dĩ nhiên không cần bàn nhiều thành tiểu tiết, học Đạo Đại Thừa là người biết hóa kiếp để tu thêm, khiêm tuy nhược nhẫn mình xuống lại được đạo phát lên, cái lý hội muốn lên trên nhẫn cho ta chìm xuống, nhẫn đến cực cùng thì đức cần cần thật thật hiển ra.

Người chưa giác lòng hay trách Minh Sư sao nhận ta chìm xuống, cái đạo tu luyện như người bón phân dưới đất mà quả nhặt ở trên cành.

Ta biết lội nín hơi lặn sâu xuống nước, năm phút sau nước cũng đẩy ta nổi lên, còn người chưa biết lội lặn xuống lại chìm, ta tự phát lực đại ngộ lý hội ở đây. Được hiểu vậy tự nhiên coi thường nghịch cảnh, thiên hạ nhận chìm mình giúp mình ngộ đạo trường sinh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Cực không đến tốt không bao giờ đổi trọng lượng, nhân không đến cùng không thấy sự đại ngộ phát thông tim. Tới đây ta hiểu đạo vô tranh là đạo đại nhân, nhân đến cực rồi thì cần cần thận thận hiện ra.

Ta vỗ tay vang rồi cười vang trong Tam Giới, cái lực đổi cực không tốt không có tương sanh, còn cái lý không cực cùng thì không không cùng

lý tận tánh, cái khổ đày cũng là cái đại hạnh để mình thông. Ta quỳ xuống cảm ơn Trời đê ta tức là tận độ, ta vốn là người mở được cửa Đại Hu Không.

Ta vui như thoát thai lòng trong hai mươi năm dài ta luyện đạo, ta cảm ân Trời và hồi báo công đức viết văn kinh, tiếng oán ban cho ta nhận vào không phân giải, để coi trong lương tâm ta rộng mở sức chứa được bao nhiêu.

Người minh đức biết chứa trái ngang để mở các cực, đau khổ tận cùng chứa được nó là sức khai mở chơn linh, nhận oan trái để thi nhân không cần phân bua phải quấy. Được như vậy thì lượng đại đồng trong mới thấy mở ra.

Như cái cây trước khi trở hoa không thấy có mùi có vị, khi trở hoa rồi thanh túy vẻ đẹp xạ nhiệt rất thơm xa. Như ta ăn chén cơm trước đó là thân cây lúa, nó mọc ở trong bùn khi ăn lại rất thơm tho, trước giúp ta ăn no còn ban sanh lực sống. Có phải khi trồng trong bùn đất gặt nó ở trên cành.

Như Phật chỉ trăng rồi cầm hoa không nói ý nghĩa, Ca Diếp phát huệ nên cười nhận lãnh đức

nhân, có những lúc vô ngôn còn cao hơn mở lời đối đáp, có những người không y bát lại đắc đạo vô hình.

Bậc thượng trí tu tâm linh không cần nhìn bề ngoài tướng sắc, đại ngộ thì đắc, bất khả ngộ bất khả đắc tự nhiên.

Phụ nữ có trí độ của Thần Tiên đại căn thì sinh trưởng, vô căn có trồng không hạt giống lấy gì sanh. Cây không trái thiện quả không sanh lấy gì để hái, không phải tại pháp mà tại tâm đức không sanh.

Người có căn lành nghe pháp tự tâm sanh đại trí, pháp Bồ Đề tưới xuống trong có giống tự nó mọc lên. Phụ nữ có đức tu phải như con đại tuần mã, trên đường trường không biết mới mới có thành công.

Bậc tu tâm không cần phù đồ tướng pháp, chơn tu không cần mượn y bá nạp của tha nhân.

Pháp định tâm là luyện thân để minh kiến tánh, mở minh đài tâm cứu cánh của cõi Vô Vi. Đòi biết trí tri để rộng suy trong ngôi đại giác, đạt tâm thì vô tướng không chướng ngại để thi.

Người đời thi công danh để công hầu khanh tướng, người tu tâm thi nhân xử thế giải thoát Niết Bàn. Trong thông lý kinh bang, ngoài thi nhân chánh đức, vượt mỗi Thái Cực mới đắc nhất linh thông.

Đạo tu không phải đi vòng cũng đừng tham phù tu tất, tâm trong biết cách vật đốn pháp để trí tri, trong trí tuệ mở đốn đến đâu thì chơn ngộ đến đó. Như mây và gió sấm đánh xuống trở thành mưa.

Như nhà Đại Hán thơ cũng nhờ vào phong thủy lớn, tâm sanh tình vạn tướng hiệp thành thơ, ta tu tâm là tâm ta trong huyền cơ để ngộ, thần thông thần được đổi số tục thành Tiên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Thủy đức phát ra sợi dây kim tuyến nối liền đại trí tuệ, trên thông thần được phát trí tuệ để vào trong. Như con cá hóa Long không còn ước

mình trong biển cả. Đó là đạo thần thông thần lãnh ngộ để cao căn.

Trong nước biển hóa thân định thiên non ngàn hiển lộ, huyền cơ tỏa ngộ trước mắt hiển rõ Núi Tu Di. Thiên lộ mở đường đi áng mây Tiên văn nhã, phụ nữ và Trời Lớn khai ngộ để đoàn viên.

Dây Thiên Xích hể cảm thì nó nhận mọi thiên lý, hể nhất thông thần thì nó đưa ta vào cảnh lạ non Tiên, theo thần trí mở mang trong văn minh đại thể, như nước về nguồn thì lễ để cao nhân.

Thiên lý có Thiên Tướng Thần Binh trong coi vạn tượng, phải học Cửu Thiên Đồ Hình để biết lý hội đi vô, Trời không Cửa Đồ Thơ an bày trong mọi phương vị, người thông thần rồi phải đại trí học với Ân Sư.

Bàn cờ Tiên có học thì vượt qua muôn ngàn thiên biến, nhất động nhất tịnh trí tri khi cảnh xuất hiện. Tu đạo không phải trò đùa là thi trí để thông, không trí tri không bao giờ vào trong định giới, chỉ lên đó nhìn vào rồi thần thối trở lại tự nhiên.

Vì đạo lớn mỗi cõi đều sắp sự huyền cơ trong đó từ việc lớn đến việc nhỏ đều học để đủ để tròn,

tâm trí có con đường mời quang minh đường lớn, thi ở cảnh Trời là sự tiến thân nên tôn nghiêm không đùa giỡn. Ấy mới gọi thần thông kinh muôn biên thi lý thi môn sinh.

Đến đó việc chưa được tầm riêng Minh Sư trao mực thước, người đã đi qua rồi thấu thị để dạy môn nhân, cái trí tuệ tu nhân đến đây nội an biết huyền hóa, qua hết chín Dải Trận Đờ vào Trời lớn mới thấy mình ngu, ngu ở chỗ chỉ chấp công phu không minh thông phù thiên đại lộ, mỗi đại lộ đều có thi lý hội của mỗi môn sinh.

Kẻ làm biếng cho tu là văn kinh thuộc lòng sẽ đạt, người tham phù chấp tịnh lạc vào chỗ ngu không, không của đạo là học không để đạo tâm thiếu sót, cái cảnh không trừ phú trí tuệ không để thiếu thần minh.

Có kẻ thuộc văn tự trong kinh cho tu là kinh văn sắc tướng, cúng lạy cầu thần sẽ phù trợ đạo để mình vô. Các bạn tự hỏi học sinh nào vào trường ai thi dùm cho nó.

Phụ nữ ngộ đạo thì chánh nhân để minh chánh đức, thi chánh hành để khai ngộ mực thước của

căn nguyên, cái huyền cơ là sự bí mật trong thiên lý chỉ có mình thôi.

Vì vậy bậc tu chơn lại đi xa chốn ồn ào làm rối trí, nhập thất để tịnh tịnh để tham ngộ các lý cao minh, nhập định được thì tâm kinh, động thì đóng lại, cửa trí tuệ không phải là trò đùa nghiêm chính để mình thông.

Người phát đại thiên lý biết nghiêng mình để thông linh thân trí, một lời chưa minh thị còn biết giận để trị lý mình. Những bậc thông minh đến đây mới thấy cái thông minh còn tiêu tiết, còn cái minh đạt đại triệt đại ngộ để phải thi thiệt để mình thành.

Đến đó không cần kêu họ ăn chay để thanh lòng họ phát tỉnh, họ tự đi tầm ngôi minh chánh cứu cánh để đi về, họ tự biết đâu là bến mê thì tự lìa vào bờ giác. Đó là đạo thần thông thần có tu chánh thì có đạt, chơn lý Đại Thừa không phải giống con hát mới tập tu.

Khi vào cửa Đại Thừa trí tuệ cần ba huệ;

1. Tuệ nhãn để soi tâm, tâm thông thì trí thoát.
2. Tuệ nhĩ để soi trí, trí thông thì thần thoát.

3. Mở huệ quang để soi ngộ, quang ngộ thần thoát.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Tuệ nhãn có mở ra Kinh Tạng chưa đạt tới linh minh thì các thời thần chưa giác, học cho thuần đạt thời Thần thì tuệ nhãn mới soi tới chơn nguyên.

Các vị tu phép Thần Tiên luyện tới đây tự không dùng phép để bá nạp, tất cả phép thần đều bỏ vào túi đem nó cất đi.

Hễ dùng phép chưa thông nhân quả thì phạm phi lễ, chưa tốt nhân quyền sợ phạm phi nhân, hễ phạm thì trí tuệ của nhân thân từ từ khép lại, thiên lý có luật trí tri để mình minh tri giác ngộ. Chỉ có mình là người quyết định thần số của mình thôi.

Không phải khó khó sao bao nhiêu người thành chánh quả, không phải dễ dễ sao thiên hạ không thấy mấy ai siêu. Một quốc thể lập đều

kèm theo một bộ luật nhân chánh, còn cõi Thần Tiên cũng có luật để cứu cánh Thần Tiên.

Phụ nữ muốn đăng thiên đứng nghe đạo của kẻ độn thổ, nếu họ có đường cứu độ sau ba ngàn năm sao không siêu thoát họ đi. Người cầm kính hiển vi tự soi vi trùng trong đất, thấy vi khuẩn chất chông thì mình biết cách vật để trí tri.

Thượng đức không chấp đức để thần nhân thông chánh lực, thượng nhân không phi nhân để nhân lớn luyện trong tiềm thức, thượng trí không phi lễ để thần nhân tròn đầy công đức. Đó là đạo thông thần trong mỗi lĩnh vực của bậc tu thân.

Nhãn tuệ được thái tuế thì Thiên Thâu Thiên bày trước mắt.

Nhĩ tuệ được Thái Tuế thì Địa Thâu Địa tỏ ngộ huyền cơ.

Thần quang Thái Tuế thì đèn trí tuệ tri tình lý luật để đi trong giác ngộ.

“Phụ nữ luyện đến đây có phải minh ngộ để độ mình không.”

Nhãn tạng phát tuệ giác làm cây đèn tâm linh ứng để mình linh cảm hóa thân, cái thượng thông

thân là cái đức hóa thân trong Trời đất. Đến các vị đại Thần Tiên và Đức Phật còn phải nghiêng mình tu chơn lãnh ngộ thật giữa siêu.

Hiếu cho suốt thông thì thân nhân thông cứu cánh giới, bằng còn một nhất mê nhân động lại cõi mê sanh. Có những người tu thấy sáng một thời rồi tối, đó là mình chưa sám hối để nhân tâm thông.

Thiên Di Thượng:

Trời lập luật Vũ Trụ để chánh định, trong mỗi vì Tinh Tú, lực ấy chia hai phần của cõi hữu và vô, mỗi Tinh Tú có hữu thể thì đi theo sự quy chế, lại có cõi vô hình làm chủ thể để linh thiên. Như phụ nữ có tim để là chủ bản thể, lại có tâm thần tri tuệ để làm quân chủ Thần minh.

Địa Di Hạ:

Hễ Trời có lực Thiên La,
Đất có lực Địa Võng.

Muôn ngàn nguồn nước theo sông rồi thông ra biển, muôn ngàn thảo mộc đều có rễ để buộc vào nhau, muôn ngàn mỏ khí đốt để nuôi Tâm Địa

Võng, muôn ngàn ngũ hành kim đều sáng lạnh chức năng, muôn ngàn vi trùng biết ăn rồi tự bài tiết để nuôi năm loài tiến hóa thể nhân Tiên.

Nên mỗi giống dân tự lập đất mới thành quốc độ, lập binh quyền lập luật pháp để chi dân, từ phong thái mới sanh ra phong tục của quốc thổ, lễ nghi tuy có khác minh đạt chỉ để hiệp quần.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Vô vi của mỗi quốc gia là có hồn quốc và quốc độ, thành Địa Tiên Thần thể chế chiến sĩ trận vong, luật người đặt ra thì luật thần trong đất chính thuận, bủa khắp hoàn cầu có phải Địa Võng Khôi Khôi.

Nhân Di Chánh

Người phụ nữ có chánh tâm để toàn chung vẹn thủy, có chánh tín thì xử thế tình lý luật phân minh, có chánh định thông thần minh trong luật

Tam Giới, có chánh kiến thông quá khứ thành tựu ở vị lai.

Có chánh đẳng ở đâu cũng biết ngay chính phương vị, có chánh tư duy cách ngôn xử thế đạt tình thông lý, có chánh tư nghi suy xét thấu thị thần minh, có chánh tình đại bao dung trong việc quảng độ.

Có chánh điền tâm khai trí độ để kinh bang, có chánh kiên tâm nhìn xa để minh trong thiên định, có chánh kiến thức không để làm thông minh gạt, có chánh uyên bác tỏ ngộ âm luật văn thơ.

Có chánh ngữ lời nói ra không tổn nhân bại đức, có chánh linh thần thần dầy Thiên Xích nói chơn nguyên, có chánh tinh tấn luyện mình không để mình lười biếng.

Có chánh điền thâm khí hạo trong máy Càn Khôn, có chánh đạo trí tuệ thông căn linh về nguyên bản, có chánh Tiên Thần để trở thành Phật Diệu Âm.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Hễ đủ chánh tâm thì chánh linh quang phát sáng, đủ chánh tín thì lời hứa ra có thiên lý thông linh, đủ chánh định thì nhận xét sự việc như Thần, đủ chánh kiến thì minh xa hiểu rộng trong di thức, đủ chánh đấng thì biết bố trí nhân đúng phương vị, đủ chánh tư duy thì tỏ rộng sự việc để bổ nhiệm công minh,

Đủ chánh tư nghi đại tha chung từ bi đại đức, đủ chánh tình thì biết nghiêng mình tình lớn bao dung, đủ chánh điền tâm việc bố thí hành độ không sợ mất mát, đủ chánh kiên thì tâm kiên định phát Kim Thân, đủ chánh kiến thức phát minh thiên hạ đồng thức, đủ uyên bác thì tao nhã dạy luật văn chương.

Đủ chánh ngữ lời lành phát minh không phạm lỗi, đủ chánh linh thần tâm thông thiên học, đủ chánh tinh tấn không sợ thất bại để thành công, đủ chánh điền thì Thiên Thơ, Kinh Vô Tự khai hóa, đủ chánh đạo thì trí tuệ phục lại đại căn Tiên, đủ chánh Tiên Thần thì chu du vào Tam

Giới. Mỗi phương vị làm tròn tròn công đức Tam Thanh.

Thiên Tử có nhân chánh được lương tướng hiệp tài, quân chủ có nhân chánh lập luật chi dân minh trị, Thần Tướng có nhân chánh hiệu kính để tận trung, quân sư có nhân chánh lập quốc đạo thờ hiền hồn thiêng tổ quốc.

Quần thần có nhân chánh vì đại nghĩa vụ xả thân, thần dân có nhân chánh thì làm tròn bốn phận, Cha Mẹ có nhân chánh dạy con tam can ngũ đức, huynh đệ có nhân chánh phù trợ phụ mẫu chi dân, bạn bè có nhân chánh tín nghĩa không thay lòng, vợ chồng có nhân chánh lễ kính phù trợ công tâm.

Tri kỷ có nhân chánh không bán rẻ lương tri trực giác, đồng đạo có nhân chánh kính nhau trọng kính ân sư, quyền binh có nhân chánh định quốc không tác loạn, thần binh có nhân chánh bảo quốc để đạo ghi công, Thiên Binh có nhân chánh hộ pháp cho bậc đạt đạo, quỷ thần có nhân chánh Thượng Đế giao việc làm tròn.

Bậc đạt đạo có nhân chánh thờ Trời để chánh tâm, bậc đạt pháp có nhân chánh thờ Phật để

chánh đức, bậc đạt Tâm Kinh có nhân chánh thờ
tổ quốc để chánh nhân, bậc bảo quốc chi quân có
nhân chánh thờ quốc phụ địa linh nhân kiệt để
chánh nghĩa. Đó là bậc lâu thông Tam Pháp để
chánh hành.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Phụ nữ luyện đức thủy tới đây mới thông ngũ
đức, trí độ có phát thức thì hành đúng cư xử lễ
nghĩ, bậc tu là vào trường thi công viên dung thì
quả mãn, chánh tinh thần thì đạo chánh định giác
mới linh.

Học kinh văn là tầm linh văn để siêu trí tuệ,
luyện tinh thần là tầm tâm kiếm biết văn minh,
trong mỗi câu Tâm Kinh đều có lý đạo để hội.
Trong mỗi sự minh triết có gởi cây chìa khóa để
mở Tâm Kinh. Bậc học đạo cho mình linh hay bất
linh tại ngã.

Có những bậc thiên sư suốt đời tri không ra chỗ Phật chỉ nguyệt, có những bậc Tiên Thần tri sự minh triết mấy ngàn năm, có phải lời văn kinh chỉ chìa khóa trong mỗi bỗn tâm, tâm không đại giác ngộ thì không đắc minh tâm thoát số, có những vị phải lìa chỗ động về nơi thanh tịnh để tri tâm, xa tất cả để tìm tâm linh hội trong tất cả.

Mỗi nấc thang Trời muốn thành phải thi trong một chìa khóa. Vì vậy trí tuệ càng cao lập thân có mực thước, tránh xa chỗ trọng trước để truy cái tâm linh.

Quá chấp tịnh thì hôn trầm tâm trong lục độ, quá trước ô thì ô trí khó được thanh tâm, còn mãi cầu xin thì suốt kiếp thành kẻ biếng nhác, giác ngộ là đại đức nó không nhường thượng hạ đầu sư.

Nó vô hình tại sao nó sợ thân hữu tướng, nó thủy chung nó không phục hàng nguy đức giả nhân, người biết tri nhân thì tâm sanh trí lực, đạo đức là sự công bằng ai thi đậu thì thiên.

Đạo đức của người tu thân là thần thông thần không lý thuyết, tỏ ngộ thì được thấu triệt, giác ngộ thì được tròn đầy. Kẻ vẽ rắn bay lên mây một

lát không cánh lại rớt xuống, danh không chánh ngộ danh bại, đạo không chánh giác danh liệt. Có phải linh bất linh tại ngã giác hay mê.

Được lời văn hay không phải lời văn kinh cho ta đắc đạo, được lời văn phải biết tham khảo để truy kinh, mượn chìa khóa để thông thần minh lời văn kinh chỉ lý, nghĩa Phật chỉ nguyệt miễn bàn đừng mê chấp kinh văn.

Mỗi thời kỳ của nước lập ra đều có luật mới di chánh, cho tất cả hiệp quần là cứu cánh của quốc gia. Người mê đem đó trộn pha làm rối nhân thiên hạ, hỏi bậc uống trà trộn chung với cà phê uống có ngon không.

Lực của quốc gia mình một tướng sĩ nước ngoài ưng ý, thì thật sai lầm trong loạn trị giặc giả tứ phương. Nhân di chánh làm tội thần nước nào thì trung với nước đó, người tu chơn cũng một lý đó không hai.

Con rắn mà muốn nó bay tức đưa nó vào cối chết, bậc học đạo phải di chánh không làm tổn khinh nhân, đắc thế mà thắng dễ quá thì kẻ ấy tâm của luân hồi, đối nhân mà không mực thước

kẻ ấy bá đạo, làm loạn đường giải thoát sao đạt chỗ tâm kinh.

Phụ nữ có đạo Thần minh thì linh thông chìa khóa để ngộ, nước đức biết chứa đầy thì tạp đức ở mình thanh. Cây mới mọc lá rừng đừng vội đòi cành kia phải lớn mạnh, cái đạo tu dưỡng thân cần luyện nhẫn với thời gian.

Trời Có Bốn Mùa;
Xuân thanh phong,
Hạ biết trường giả,
Thu cải đổi sự tiến hóa,
Đông tịnh để vạn sự khởi đầu.

Tu tâm như kẻ làm vườn ươm cây con thì che nắng, nó kết thân lớn mạnh giữa Trời đất lớn trồng lên, theo phong thổ bốn mùa thì luyện nhân cho nó mạnh đức, hút khí từ Trời, thâu chất từ đất để biết hóa thân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Cái đức tu nhân hễ có trồng thì hưởng được quả, bón phân dưới đất tuy dơ bản lại được quả ở trên cành.

Bậc phụ nữ đủ trí độ thì chánh nhân không đòi chức năng hồi báo, thi chánh đạo không đòi lễ kính rườm rà, thi chánh đức không đòi lễ người hàng đức, thi chánh ân không đòi người nhận hồi báo. Trí độ là đường thật chánh để ban vui.

Được tình lớn thì đại yêu để quảng đại, được nhân lớn thì đại ái để bao dung, được trí lớn thì đại trị để quảng độ, được thân ái lớn thì đại trí tuệ kinh bang, được thành lớn thì đại bố thí để công đức. Mỗi phụ nữ đều có một tiềm lực để mở tiềm năng.

Cả thiên hạ bậc bảo Đức Phật chỉ trắng để vui lòng đại chúng, chớ có mấy người lãnh hội Phật chỉ sự kiến tánh minh tâm.

Của quý của người là sự giàu sang và phú quý, của quý của bậc giác ngộ là chỉ nguyệt miễn bàn. Trong tâm họ chỉ có một mảnh trăng tròn vô giá,

họ tôn kính sự cao thượng nên nhường đời để đạo thăng hoa.

Khi họ đạt được mảnh trăng thanh tự biết mình làm gì ở trong đó, nhập thế để giải hóa hay xuất thế để thăng hoa. Trong mấy hạo huyền cơ họ có minh sư chỉ rõ, mình là minh sư của mình mới tỏ ngộ trí tri.

Người biết tu chính đức nhân nhân ấy đạt đạo, người biết tu chính đức trí trí ấy đạt huệ, đạo lý để thần thông thần nhập định để mình khai.

Nhập định phải thấu hiểu mười điểm Thiên Cương như sau:

1. Giáp Ất về Thiên Can thuộc mộc
 - a. Giáp là dương mộc
 - b. Ất là âm mộc
2. Bính Đinh về Thiên Can thuộc hỏa
 - a. Bính là dương hỏa.
 - b. Đinh là âm hỏa.
3. Mậu kỷ về Thiên Can thuộc thổ
 - a. Mậu là dương thổ.
 - b. Kỷ là âm thổ.
4. Canh Tân về Thiên Can thuộc kim
 - a. Canh là dương kim.

- b. Tân là âm kim.
- 5. Nhâm quý về Thiên Can thuộc thủy
 - a. Nhâm là dương thủy.
 - b. Quý là âm thủy.

Mục Thước Tu Luyện Lục Thông

Mười hội của Thiên Can tức mười nấc thang Trời; vào năm giáp thuộc dương khí, dương phong mộc; Ất thuộc âm hàn mộc.

Người tu luyện pháp môn vào chu kỳ này; luyện mỗi năm hai (2) thời nhập thất, mỗi thời thất bốn mươi chín (49) ngày cho tới bảy mươi hai (72) ngày, trong hai năm sẽ mở được tạng can, ở Trời thì mở được bộ xã hội luật, trong người mở trung chánh linh giác.

Thượng phát trí tuệ độ lòng nhân, Hạ phát trí tuệ kỳ xảo, để thấu thị thiên lý hội ở tâm mình để mở được thiên nhãn thông, để nghe biết trong sự thâm kín của Trời đất.

CA	Khí hoá		Thời nhập (49-72 ngày)	gian thất	Thượng học	Hạ học	Tu luyện phát
	Dương	Âm					
Âm	Dương	Âm	Hải	Thủy	Trí tuệ độ lòng nhân xảo	Trí tuệ kỳ xảo	Mở được thiên nhân thông
Đinh	Dương	Âm	Hải	Thủy			Mở được thần nhân thông
Kỷ	Dương	Âm	Hải	Thủy	Kiên biệt sự thận kín của trời đất	Phát lộ độ trong giới luật luân hồi	Phát ra tâm thông
Tân	Dương	Âm	Hải	Thủy	kinh bang tế thể	Kinh thương tế độ	Phát mạng thông
Quý	Dương	Âm	Hải	Thủy	Thông bộ luật kinh tế	Thông bộ luật kinh tế	Thần túc

Hàn h	Dươn g	Mộc Giáp	Hoả Bính	Thổ Mậu	Kim Canh	Thủy Nhâm
Hàn h	Dươn g	Mộc Giáp	Hoả Bính	Thổ Mậu	Kim Canh	Thủy Nhâm

b. Vào năm bính đinh tức khí dương hàn hỏa, và khí âm nhiệt hỏa, người tu luyện Pháp Môn vào năm này nhập hai chu kỳ thất để thâu khí dương đặng từ cõi Tiên Thiên khí quân chánh thần minh vào trong nội tâm phát được nội thần nhãn thông, để thấy biết sự vi diệu từ Hư Vô hiển thần của cõi Diệu Hữu.

c. Vào năm mậu kỷ tức khí dương hàn thổ, và khí âm thấp thổ, người tu luyện Pháp Môn vào năm này vào hai kỳ thất để thâu khí Hoàng Đạo vào trong nội tâm để phát tha tâm thông. Thượng kiến biết sự thâu kín của Trời Đất, hạ phát thông lục độ trong giới luật luân hồi.

d. Vào năm canh tân từ khí dương minh táo kim vào âm hàn kim nhập thất hai chu kỳ thâu máy kim quang vào trong nội tâm thượng học kinh bang tế thế, hạ học kinh thương tế độ, đạt được bộ nhân chánh phát được tục mạng thông để biết di chánh hành đạo trong Trời Đất.

e. Vào năm thiên can nhâm quý thuộc khí dương hàn thủy và khí âm thấp thủy, nhập thất hai chu kỳ thượng thông bộ luật kinh tế, hạ thông di chánh nhân quyền để hỗ trợ cho bộ trí tuệ phát thần minh, tới đó phát được thần túc thông để thấu hiểu sự thâm kín của vũ trụ.

Năm huệ phát thông luyện tánh mạng chơn như thần minh linh giác và ngôi quân chủ thần minh phát ra được lậu tận thông, việc Trời việc người như nhìn trước Minh Đường không còn che dấu.

Phụ nữ tu Pháp Môn phải nhập thất để định tâm, khi định được phải biết giáp lại người và trời mới có thể đắc đạo.

Còn tu thiên định chỉ để dưỡng thần và xuất hồn vào Trung Giới để học được sự tạp chất của Trời Thiên, chưa vào được nấc thang nào cả, cho dù tu suốt kiếp thiên định không biết nói chơn nguyên không bao giờ được giải thoát và đắc đạo, người đi xong mười nấc thang Trời mới thật sự đi trong chánh định, người chưa giáp được thang Trời tức còn tu vòng theo luật nhân quả.

Thiên sanh kỳ tâm, địa sanh kỳ nhân, nhân sanh kỳ bảo. Người chưa thông hết trí huệ thì chưa phải người bảo đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Tâm sanh diệu tướng, tướng sanh diệu quang, quang sanh diệu pháp. Người chưa đắc lục thông chưa hẳn là người bảo pháp.

Chí sanh đức nhân, nhân sanh trí độ, đạo sanh giác ngộ. Người chưa giác ngộ chưa hẳn là người bảo kinh.

HỎA ĐỨC

Phụ nữ tu chính hỏa đức: Phụ nữ thân hỏa đức vào tâm luyện vàng để chung đỉnh, lửa khử vàng để đủ hỏa đức hóa kim nhân, vàng mới luyện như thời kỳ đầu khai tạp chất, dùng đức chí năng đi vào thẳng tâm hỏa lực cho chí nguyện thành hỏa đức để đại nhân.

Thời kỳ đầu của hỏa là luyện tâm trong hai tám như Cung Ly đi vòng qua Cung Khảm cho Bát Quái tương sanh, thủy hỏa nung thành đạo sanh ký tế, Tiên Thiên nội kinh bát quái lấy chính thuận âm dương, tám khí ấy sanh xuống hậu thiên vào cung thủy hỏa, phụ nữ luyện từ Cung Ly qua Cung Thủy hóa Tiên thiên.

Cái đức dương cương hóa vào âm dịu mát, cái trí kiên cường biết hóa tuệ giác để đa phương, luyện tâm đức như luyện vàng thành y tâm khai đại lực, đi thông các cực thì cung thượng mới mở ra, muốn đẹp như Hằng Nga phải thành đơn đến đã, lửa đốt cho vàng cao giá tăng tuổi Thiên Kim. Phụ nữ luyện cái tâm kim để hóa ra trí kiếm, có phải lửa luyện vàng thành kim phát cao sang.

Thời kỳ đầu của hỏa luyện kim như trăng mừng tám, Ly nhập vào Cung Khảm nên hai tám tượng hình, lấy mắt ta nhìn cho kỹ trăng vào mừng tám, lúc đó mới hiểu Trời dạy cây chìa khóa khai tâm. Treo giữa không gian một huyền cơ không ai truy ngộ, đạo thiên nhiên chỉ rõ mệnh số mà chẳng mấy ai thông, cứ theo luận lý tu

vòng rồi qua tu tặc, nhìn vào Trời chỉ giải thoát thật mấy ai minh.

Thiên lý hữu tình có chứa sẵn thiên kinh vô tự, không mấy phụ nữ lịch sự mở trí giác tân trào, cứ bàn đạo thấp cao không nhìn trăng cho thấu thị, cái đạo chơn truyền chỉ rất rõ giữa Trời Trăng.

Nếu ngày nay ta không là người đầu tiên minh giải cái đạo chơn truyền, thì sau này mặt Trời Trăng sáng tròn hoàn không khuyết, Trời treo giữa không gian cho bậc Minh Sư thấu triệt, tạo thiên lập địa đến nay ta chỉ tỏ ngộ cái huyền cơ, vì ngộ lớn ta chỉ thể gian chơn tu biết lý hội, để khỏi tu làm nhân nhân nghĩa nghĩa của Hậu Thiên.

Một Vũ Trụ Khoa Học siêu nhiên dạy người từ vô thủy, chỉ cho bậc đại giác ngộ siêu lý để hội đại toàn chung.

Bát Quái có tám cung, châu thân ta cũng có, biết đóng cửa Tam Khôn thì mở cửa Tam Càn. Vì vậy ta chỉ Trăng cho phụ nữ biết lãnh hội, để ra khỏi bóng tối tròn sáng lạ phát minh, Vô Tự Chơn Kinh nằm trong đó cả, chỉ mở được cây

chìa khóa là lý hội đi về. Như tuổi vàng càng cao thì càng phát sáng, như đức của hỏa càng luyện càng thấy thành công, khi hiệp được vào phát ra tâm minh tánh kiến, sợ không đủ giờ học tiến hóa cho kịp trí tuệ phát linh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Thời kỳ đầu ta muốn hiệp tâm và tánh, mới giáp vào nhau ta dời một gạch của Cung Ly thì cửa Tiên Thiên Cung Khôn mới một gạch liền, ta đưa Cung Ly một gạch qua đóng Cung Khảm thì một gạch của Cung Khôn cũng nối liền theo,

Ta nhập vào Trung Cung thì Cung Khôn gạch ba tiếp nối, trong giờ phút của thời kỳ hai tám Càn mở thành Khôn. Hai tám có nghĩa là từ mừng tám khởi điểm và tám ngày tới là ngày mười sáu, Trăng tròn giờ phút đó có một thời Càn Khôn giao hiệp ta mượn giờ phút này để hội Bát Quái của châu thân. Thiên Địa Nhân là lý hội trong

một thời pháp người ngộ mở được chín Trời và tổ ngộ máy Thiên Thor.

Lý hội đó là từ vô chung vô thủy, ta dùng chìa khóa này lý hội được máy Huyền Cơ. Từ đó ta không bàn đạo thấp đạo cao chỉ tâm chánh lý trong Trời Đất để hội. Một mực thước làm tròn thì tròn vũ trụ thanh quang, ta rất vui ta khai phá được sự tu tâm huyền giải, ta đã lập thành một bộ sách tu giải thoát Pháp Môn, Như Ý Pháp Môn hiệp vào Đại Thừa Cứu Chuyển, lý hội siêu diệu càng tu luyện càng phát minh tâm.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

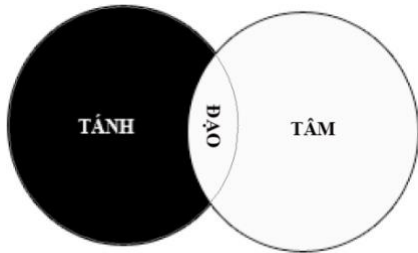
Diệu Âm Phật con ơi!

Lý hội của hỏa đức luyện kim đơn, tâm ta là hỏa đức, nó như minh kính tròn đầy, tánh ta như mặt nguyệt nên nó tròn có khuyết và có huyền đen.

1. Thời kỳ thứ nhất: Tâm ta là dương mộc, tánh ta là âm mộc. Mộc vạn sự mới khởi đầu, khi

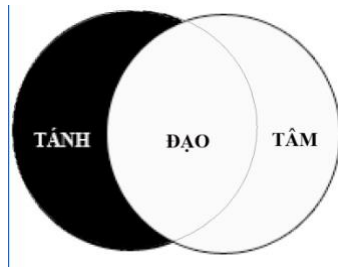
tánh và tâm vừa giáp vào nhau ngay chính giữa phát 10% – 20% của Đạo, nơi đó là lý hội của Kim Đơn, như Thánh thai mới bắt đầu tượng hình, còn trong bụng mẹ phát khí mùa xuân để sanh hóa.

Hình 1: Chu kỳ thứ nhất khi luyện Pháp Môn.

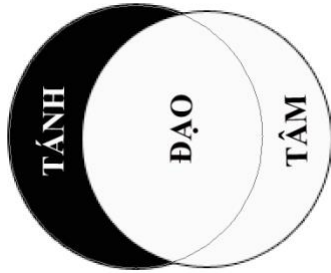
2. Chu kỳ thứ hai: Bính đỉnh, là dương hỏa và âm hỏa kết khí mùa hạ để trưởng thành lớn mạnh thì tâm và tánh hiệp mạnh phát ra chính giữa 30%- 40% ở Trung Cung, như Kim Đơn mới có đầu mình thì sức đạo của ta giác ngộ cũng theo đó tiến bộ.

Hình 2: Chu kỳ thứ hai khi luyện Pháp Môn

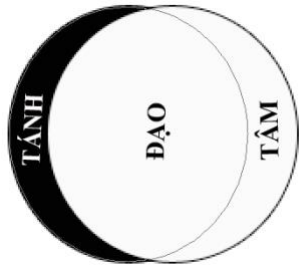
3. Chu kỳ thứ ba: Mậu Kỷ là dương thổ và âm thổ, kết khí của Trung Cung thì Kim Đơn có tay có chân có sự hiểu biết, sự hiểu biết thiện giả còn trong lòng mẹ, thì tâm và tánh kết vào mở ra Trung Cung từ 50% - 60% thì sức giác ngộ của ta cũng theo đó mà hiểu đạo.

Hình 03: Chu kỳ thứ ba luyện Pháp Môn

4. Chu kỳ thứ tư: Canh tân là dương kim và âm kim, khí của mùa thu biết trốn giỡn trong bụng mẹ, dơ tay đập đánh vui đùa, tâm tánh của ta lại hiệp vào mở ra Trung Cung của đạo từ 70%-80% thì sự giác ngộ trí tuệ của ta cũng theo độ đó tiến giải.

Hình 4 chu kỳ thứ tư luyện Pháp Môn.

5. Chu kỳ thứ năm: Nhâm quý là dương thủy và âm thủy, kết vào thì Kim Đơn lớn lên rất mau và hiểu biết nhận định sự vật, tánh và tâm của ta cũng giáp vào nhau từ 90% -100% đến khi tâm và tánh hiệp 100% thì Kim Đơn tới giờ khai hoa nở nhụy thành Kim Tiên Phật thể, nhưng mới gọi là Ấu Phật hay là Á Phật (Phật cấp 1).

Hình. 5. Chu kỳ thứ năm luyện Pháp Môn.

Thì nhìn lại ta vô tâm vô tánh trước sau một khối đạo tròn đầy, hiểu đủ nhất cảm nhất ứng tâm ta không phải chết mà nó liễu ngộ trong đạo, tánh ta không phải chết mà nó nhập diệt trong đạo, đến đắc thành ta là đạo, đạo lại là ta.

Có thể nói vô trong hình tướng cũng chưa đúng, có thể bảo ta đã cúng dường cho đạo, hay

hoặc ta liễu ngộ để chơn như, hoặc ta nhập vào trong đạo lớn, hay ta sanh lại được trong chính ta, tất cả lý này có thể phải có thể không phải, có thể đúng để áp dụng không thể bảo là sai.

Như chơn và lý hiệp một thì chơn không có hữu, đã hiệp một rồi tức hữu tức vô, đến đây không thể bàn là có vì cái có đã lặng không, không thể nói là không không sao sự vi diệu đầy đủ, đến nó tròn đầy không thể bàn có hoặc luận không. Có những bậc thiên tông tịnh suốt đời giải nổi, cái cửa liễu sanh đạt tử là cái lối thoát Tam Thừa.

Phụ nữ ngộ đến đây thừa nhận đạo là đường giải thoát, giải thoát trí phàm thành đại trí tuệ để cao minh. Phật chỉ nguyệt là lý Ngài muốn nói trong trăng có cây chìa khóa, còn đường vào lý hội mở Trung Cung để đóng Cung Khôn mở Càn khai đại thể, Bát Chánh Đạo sờ sờ ai phát huệ để mình vô.

Phật mỉm cười bởi không ai đại ngộ lý hội, cầm hoa tâm ý Ngài chỉ lối nở nhụy khai hoa. Luyện Kim Đơn tức ta thật tâm ta trong đó, không nở nhụy khai hoa làm sao thành chánh

quả, ta bật cười sáng khoái lạ ở trong ta. Ha Ha Ha !!!

Chìa khóa ba ngàn năm có phải ta lý hội, bảo không cười lớn không lẽ khóc hay sao? đạo thấp đạo cao rồi phải tu tâm cho lý hội, ta tạm giải cái Đạo Vô Cực nay trở lại quả đức chơn nơn.

Phụ nữ luyện hỏa đức:

Tâm phát sáng diệu lòng cho chánh đặng,
Tánh phát quang diệu trần cho tánh lặng,
Trí phát minh diệu trung cho trí độ,
Tình phát yêu thương diệu ý cho bao dung.

Ái phát ân độ diệu lý cho thành lòng,
Ân phát báo đáp diệu nhân cho trung chánh,
Lòng phát từ tâm diệu ngôn cho minh đạt,
Yêu phát tha độ diệu tánh cho viên dung,
Nhân phát minh tâm diệu âm cho đại hạnh.

Đức phát minh đường diệu kim cho kiếm định,

Đạo phát trí thành diệu phát cho hòa ái.

Biết đủ trí không chế đầy trí ấy Vương Bảo.
Biết đủ nhân không chế đầy nhân ấy thiện
chung
Biết đủ đạo không chế đầy đạo ấy sinh huệ.

Ngôn chế quá đầy ly ấy đổ ra,
Đức chế quá đầy bình ấy bể ra,
Bụng chế quá đầy khẩu thiệt đổ ra,
Tánh chế quá đầy sân giận tràn ra.

Người phụ nữ mực thước chế tâm đủ đầy là đạo, trí đủ đầy là đức, nhân đủ đầy là kiến thức, tình đủ đầy là chánh đức, giải thoát tâm chỉ Thiên, tình lớn tại địa, tâm chỉ nguyệt tình lớn trong lòng người.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô Di Lạc Vương Phật.

Nam Mô Di Đà Phật.

Nam Mô Di Đà Phật.

Nam Mô Di Đà Phật.

Kính Bái
Đức Thầy Vô Danh Thị.

- *Hết Quyển. IX* -

Quyển. X
Bộ Di Lạc Phụ Nữ Tâm Kinh
Lời Nói Đầu

Lời yêu cầu của Thầy Vô Danh Thị: Các vị Phụ Nữ trước khi nghe kinh nên ăn chay tịnh, mặc đồ trắng ngà, trắng xám cho phù hợp theo dòng điển kinh của Bạch Vân Kỳ chiếu xuống thanh nhẹ và trinh sáng tâm hồn.

Kinh Vô Tự của Thầy Vô Danh Thị chuyển luân từ Tâm Kinh của Lô Âm Tự và ở Hàn Lâm Viện Học của Trời Ngọc Hoàng Thượng Đế. Nó là chất xám của Thần Tiên Thánh Phật gom lại đưa xuống trần gian, giúp cho Thần mạnh về trí tuệ, giúp cho Chư Thánh mạnh về tiềm năng, giúp cho Chư Vị Bồ Tát Tiên mạnh về huyền năng thượng võ, giúp cho Chư Vị Thánh Phật, Tỳ Kheo Phật, A La Hán Phật và Bồ Tát Phật thành chánh quả trên quả Tinh Cầu. Cho những Vị Phụ Nữ tu đắc Phật kỳ ba, là nhờ mười hai bộ Tâm Kinh của Phụ Nữ do Phật Di Lạc truyền xuống.

Nên hàng Phụ Nữ hãy tịnh tâm nghe đây, để trí tuệ ta mạnh như Thần, sáng như Thánh và

lòng ta được sướng như Tiên và tu trở về một Vị Thánh Phật hiền như Phật. Nó giúp mình thâu lại chất xám của Thần Tiên ở trên mình, để trở thành Tâm Kinh của Đức Phật trong tâm hồn của các hàng Phụ Nữ đấng Phật đấng Đạo trong Kỷ Nguyên Di Lạc kỳ ba. Cái cao quý trong lòng người Phụ Nữ là sự trinh sáng, một tấm lòng nhân có độ lượng biết bố thí và hiến yêu, có một cái đức mỹ ái hoà nhu, như tu thân để thành hàng Phụ Nữ trí tuệ.

Nhà có đạo phò chồng làm định gia phong, nước có đạo thờ chồng trung hiếu tiết độ, giữa xã hội biết có tâm nhìn để trở thành một vị Quan Âm thứ nhì cứu thế.

Lòng bác dưng chén cơm linh cảm đến kẻ thiếu đói, dưng sự bình tâm cho những kẻ thiếu suy tư, hái hoa lòng dưng cho hàng tu đạo để chi ái.

Lòng người Phụ Nữ có vị tha tình hận của mình để cho nước được tài thần phù trợ quốc gia, cho gia được thiên sư, cho con mình thành bậc học sĩ là nhờ đức vị tha của bà Mẹ, như bà Mẹ Trời thứ nhì ban khí xuân vào tâm hồn cho

những đứa con yêu nước lớn mạnh, dòng sữa lành của bà Mẹ Việt Nam, bà vợ Việt Nam và bà chị Việt Nam và những người Phụ Nữ Việt Nam nuôi sống trái tim trí tuệ của quốc dân Việt Nam đang nằm trên lãnh vực yêu dân ái quốc.

Có tình yêu nào tinh sáng và cao quý hơn tình Tâm Kinh của lòng Mẹ đã yêu nước thương con, ở trong tâm hồn của những người Phụ Nữ Việt Nam đã từng tu thân và thiên định vì ái quốc.

Học Phật hiến yêu vì yêu dân, tha thù để đắc thành chánh quả vì đạo lớn mà họ muốn làm tròn. Như nhìn một danh tướng phải thắng vạn quân, một chơn tu phải có lòng tha vạn thù để mình thành Phật.

Vì vậy đạo tha thù của Phụ Nữ là một công đức Đại Thừa, để sự vị tha của vạn thù trong lòng người Phụ Nữ để trở thành Nữ Bồ Tát của nước Việt Nam, mới thành chánh quả trong Kỳ Nguyên Di Lạc hiến yêu, lập Tâm Kinh cho hàng Phụ Nữ ái quốc chi dân tu hành đắc đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

**Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô Di Lạc Vương Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.**

**Kính Bái
Đức Thầy Vô Danh Thị.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Phụ nữ biết bình chánh tâm lòng là chứa hỏa đức, hỏa đức là dùng cái dịu của phụ nữ luận, biết giải thoát muôn ngôn luận, dùng cái dịu chung thủy khỏi đại tình, dùng cái dịu mát chánh nhân quân tử, dùng cái dịu khai đức trí tha nhân, dùng cái dịu an lòng đại tướng, dùng cái dịu để chánh hồ mai, dùng cái dịu tu chơn đắc đạo, dùng cái

dụ tu chính đức hiền tài. Đó là cách xử thế để hỏa dụ thành kim.

Phụ nữ chánh đức để tĩnh tâm, chánh ngôn để luyện tánh, chánh hạnh để luyện nhân, chánh hành để luyện trí, chánh linh để luyện đạo, chánh tin để luyện tín, chánh minh để luyện thần, thần có thông Thần đạo linh mới giác ngộ.

Phụ nữ phải biết sử dụng ý thức hệ của mình; cẩn ngôn trong việc quan chánh triều trung, thận ngôn trong đại sự thương thuyết, cẩn ý trong đại lễ nhạc tôn nghiêm, thận dung hạnh trước ngoại bang giao tế. Cẩn chánh sự quyết đoán tín tin, thận hứa hẹn thương thiết giao tình.

Tri cho xa không để lỗi lời hứa, xét cho rộng không để lỗi nhân cách, biết cho mình không trong sự giao tình, hành cho đúng tín tin đạo nghĩa, không để mình lỗi trong công chính. Có được như vậy mới gọi đạo lớn giữ mình.

Không giỏi hơn người biết giữ mình an là đạo, giữ mình yên là phụ đạo, giữ mình minh là nghĩa đạo, giữ mình sáng là trung đạo, giữ mình kính là lễ đạo, giữ mình khiêm là nhu đạo, giữ mình trí là minh đạo, giữ mình tri là chánh đạo, giữ mình

nhượng là khiêm đạo. Có giữ mình được như vậy mới thật đạo lớn thần minh.

Phụ nữ biết xét việc để truy cứu sự việc, thấy sai chưa vội bàn để truy nguồn gốc, thấy đúng giả chưa kết luận để truy chỗ sai. Lý đến không vội kết luận để trong thông tình lý, yêu đến chưa vội tiếp nhận để truy thật giả, biết xét việc như vậy phụ nữ mới quang minh.

Đồng lý kết nhân chánh,
Đồng tình kết chánh nhân,
Đồng tâm kết chánh quả,
Đồng thi kết văn chương,
Đồng đạo kết tri kỷ,

Được vậy mới mở mang linh thức để giao cảm. Luyện chức năng giữa xã hội để thấy tánh, luyện đức nhân trong xã hội để thấy tâm, luyện trí tuệ giữa xã hội để thấy thực nghiệm, luyện tinh thần giữa xã hội để thấy thành khẩn, luyện khiêm nhượng giữa xã hội để thấy lễ giáo.

Quý xã hội để thi công, yêu xã hội để thi đức, mến xã hội để thi nhân. Đó là phụ nữ biết thi chánh để linh thông.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Trong tỉnh được ngoài an cho trí đạo, trong thanh được ngoài yên cho minh đạo, trong biết được ngoài không biết cho linh đạo, trong thấy được ngoài không thấy cho giác đạo, trong hiểu được ngoài không hiểu cho căn đạo, trong huệ được ngoài giả ngu cho thông đạo, trong nghe được ngoài tịnh khẩu cho thị đạo. Phụ nữ biết giữ đạo như vậy không mất thần minh.

Nói được giả không để nghe tiếng nói lương tri, luận được giả không để nghe minh luận bốn tánh, tri được giả không để truy quân chủ thần minh, hiểu được giả không để hiểu thuận thần binh thiên tướng, giác được giả không để đại giáo trong bản thể vô hình, tuệ được giả không để trí tuệ thông Thần đại trí tuệ. Phụ nữ giả được vậy mới tu dưỡng thật đạo của chính ta.

Không lo nghĩ để thần minh, không nghĩ để pháp chính, không vướng mắc để giao cảm,

không vui buồn để tâm chơn, không mưu tín để đạo chuyên, không vương bận để giải thoát, không ưu tư để sáng thần, không tư lự để quyết đoán, không thương ghét để chơn tình, không thiện ác để chơn lý, không chánh tà để đại bi, không tính dạ để tu chơn. Phụ nữ tu như vậy là cách nhập định.

Nghĩa thật thì tình trung, minh thật thì tỏ sáng, sống thật thì quang minh, giác thật thì chơn ngộ, biết thật thì chánh tin, định thật thì phát huệ, huệ thật thì chánh đặng, giác thật thì chánh định, ngộ thật thì thần linh. Phụ nữ biết xét thật giả để chánh giác.

Mới đạt đạo thì cần ngôn để học di ngôn, có học Kinh Tạng di ngôn mới phát đạo lực. Mới đạt pháp thì cần ý để học trí tri, có học trí tri tâm tạng mới phát di chánh. Mới đạt Kinh Tạng thì cần luận để học luận để đủ chánh luận thì tâm kinh mới mở. Mới đạt trí tuệ thì cần tín để học chánh tin, có học chánh tin đức dũng mới đại trung chính.

Mới đạt đạo chưa đủ mực thước nên việc làm nào cũng mực thước để ngay chánh tâm lý. Mới

phát huệ chưa đủ thần minh nên mỗi việc làm phải linh minh thần giác để quyết đoán. Mới phát đức chưa đủ đức trọng nên mỗi việc hành sự phải trọng đức để thành bậc chí nhân. Mới ngộ tâm chưa đủ trang nghiêm nên mỗi việc trị lý phải có lễ để tôn kính chánh đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Mới kiến tánh chưa đủ giác ngộ nên mỗi việc hiểu biết để khiêm cung mới phát được đại trí. Mới phát chánh niệm chưa đủ chánh kiến nên mỗi việc nghe thấy đều phải cẩn cẩn thận thận để đại tu di. Mới phát đức tin chưa đủ đại chí tín nên mỗi việc hứa hẹn hiện ra phải biết truy tâm lý để quyết đoán không làm đại vô tư.

Gặp sắc thì đoan chính sắc ấy tự tình, gặp tướng thì nghiêm chính tướng ấy tự lễ, gặp tình thì chung chính tình ấy tự chung, gặp phi lễ thì

không nhìn phi lễ tôn kính, đức lớn chánh hành rèn luyện nội tâm.

Gặp lỗi thì tha ta lỗi tự trị, gặp lệch thì chính ta lệch tự chính, gặp ngã thì nâng ta ngã tự đứng, gặp đễ thì đỡ ta đỡ tự dựng, gặp khuyết thì bồi ta khuyết tự học, gặp yếu thì giúp ta yếu tự đức. Có luyện được tâm chánh lực mới thật đại đức của nhà sư.

Thương không quá thân thì tình đó không thù, yêu không quá ái thì yêu đó không thâm, độ không quá huân nhục để độ đó không giận, đôn không quá đau để đôn đó không dối, đi không quá vội để đi đó không vấp, học không quá tham để học đó không gian, tu không quá khổ để tu đó không lùi, dẫn không quá gấp để dẫn đó không té, ái không quá yêu để ái đó không hận, truy không quá nhanh để truy đó không lệch.

Phụ nữ phải biết thượng chánh thì cứu được thất tình lục dục, biết chưa hết không vội kết luận, hiểu chưa hết không vội kết thân, minh chưa hết không vội kết nghĩa, bàn chưa hết không vội kết lý, thấy chưa hết không vội kết việc, nghe chưa hết không vội kết minh, làm chưa hết không

vội kết thúc. Đó là phụ nữ biết đường trường thi mã lực đạo đức thi nhân tài.

Giáo không nghiêm sợ loạn kỷ cương, dạy không đúng sợ loạn chánh sự, biết không thông sợ loạn lòng quân, hành không đúng sợ loạn triều chánh, pháp không nghiêm sợ loạn lễ kính, luật không chính sợ loạn xã hội, luyện không thông sợ loạn binh pháp, xử không minh sợ loạn lòng nhân, bình không chánh sợ loạn quốc thể, Thần không tri sợ loạn quốc gia, nhà không hiểu sợ loạn can kỹ, dân không tu sợ loạn ngũ luân, nhạc không giáo sợ loạn âm đức, gia không nghiêm sợ loạn hiếu thuận. Bậc tu minh hay trong sự không tự hóa giải ấy là ngựa bệnh không đề bệnh sanh:

Giàu tiền của thì biết bố thí, giàu nhân nghĩa thì biết đôn nhân, giàu lòng thương thì biết hiếu thuận, giàu đạo đức thì biết di ngôn, giàu Kinh Tạng thì biết pháp độ, giàu tình yêu thì biết cứu khổ, giàu lòng nhân thì biết quản độ, giàu sách lược thì biết kinh thương, giàu trí tuệ thì biết giải thoát.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Danh không tham là bậc đại trí, công không thưởng là bậc đại ngu, thương không tranh là bậc đại tài, thành không thưởng là bậc đại dốt, yêu không ái là bậc đại bi, thù không tha là bậc đại ác, quyền không tranh là bậc đại nghĩa, giết không tha là bậc đại sát, binh không quyền là bậc đại gian, quyền không binh là bậc đại dối. Đạo lý thông trong tự nhìn chơn hay ngụy.

Con không hiếu là bậc đại ngu, nhà không nghĩa là bậc đại dốt, Thầy không kính là bậc đại gian, hiếu không thuận là bậc đại ác, quốc không trung là bậc đại ngụy, nước không yêu là bậc đại vô nghì. Hạng người này không liệt vào Tam Giáo và chẳng được siêu thoát linh quang.

Kinh không tụng không mở được nội tâm, pháp không môn không mở được chánh đạo, đức không chính không mở được trí tuệ, lòng không thành không mở được máy huyền cơ, luyện không đúng không mở được cửa sanh tử, tu

không hành không mở được cửa siêu quang, tánh không ngay không mở được cửa di chánh, ý không lành không mở được cửa đại bi tâm, huệ không phát không mở được cửa thông thiên học, trí tuệ không sanh không mở được Vô Tự Chơn Kinh.

Thiền không giác không mở được cửa Niết Bàn, trí không thức không mở được nhất điểm linh quang, tình không nghĩa không mở được đại ái tánh, đức không minh không mở được cửa chí nhân, thân không tin tấn không mở được đại định giới, quốc không mở được cửa đại trung, khiêm không tôn quý không mở được đại lễ, thành không thật không mở được cửa tiềm năng, lý không hội không mở được thiên lý tâm sư. Phụ nữ mở đến đây mới thấy đạo lớn là sự ngay chính, mới đắc đạo của chính mình.

Nhận oán để ban ân oán đó được giải, nhận thù để ban ái thù đó được tha, nhận sai để sửa đổi sai đó chính thuận, nhận làm để tu bỏ làm đó quang minh, nhận lỗi để tu thân lỗi đó chánh Thân, nhận lệch để lệch đó chánh hiền, nhận thua để hòa thuận thua đó Đại Thánh. Đó là người biết

lỗi ở mình để mình tự đức, lỗi ở người thứ thật đại tha, đó là giải thoát trí tuệ của chính mình.

Nhận ngu không giận bậc đức đủ dũng tâm, nhận dốt không giận bậc đức đủ dũng trí, nhận đại không giận bậc đức đủ dũng khiêm, nhận khờ nhận bác thông minh đủ dũng nhường.

Biết trong để đạo minh tri, lý trong để đạo minh tri, thấu trong để đạo minh giác, hành trong để đạo minh huệ, thành trong để đạo minh đạt, đó là phụ nữ minh tâm kinh kiến tánh huệ.

Thấy thiên cơ không truy để trong tự trí, thấy thiên nộ không truy để trong tự lễ, thấy thần binh không sợ để trong nhập định, thấy hình tướng không tranh để trong lãnh hội, thấy ngã tướng không huyền hóa để trong tự thông, thấy ngã sắc không cầu kỳ để trong tự độ, thấy ái khổ không than thân để trong tự ngộ, thấy quá khứ không truy vị lai để trong tự kính. Tinh Thần có tỉnh được đạo tinh thần mới thật nhập định.

Lập công không tranh công lòng thật thanh trống, lập danh không mê danh đức thật tự thành, lập nhân không chê chấp nhân thật minh sáng, lập trí không đấu trí phúc thật hiển huyền hóa, lập tài

không khen chê lục thật lãnh hội, lập đạo không phi lễ đức thật đạo thành. Phụ nữ chứng đạo đến đây thật giải để thoát.

Chánh không tranh để chánh tự quý, tà không khinh để tà minh trị, thiện không danh để giác linh thông. Được vậy mới cao quý tâm đức.

Không dối lòng để cảm Thần tâm, không dối chí để cảm Thần huệ, không dối tánh để cảm trí thức, không dối nhân để cảm trượng phu, không dối tình để cảm nhân nghĩa, không dối tin để cảm thuận trung. Đó là phụ nữ tu thật tu chính mình để huệ.

Thấy trống không đi vào không chấp hình không, thấy có không đụng chạm không chấp hình tướng, thấy kính không đùa giỡn không chấp hành vi. Đó là phụ biết nhường để trung chánh.

Giáo không đa ngôn không phạm giáo thuận, học không đa sự không phạm danh môn, trí không đa độ không phạm tà chánh, giác không đa ngộ không phạm nhân quyền, thiện không đa tịnh không phạm lễ kính, định không đa phương không phạm tôn nghiêm, quyền không đa chánh không phạm giáo pháp, độc không đa tôn không

phạm đầu sur, tài không đa háo không phạm nhân chính, xử không đa tình không phạm ngũ luân, trò không đa giáo không phạm bạt đãi, thầy không đa lễ không phạm hiếu kính. Luật gia giảm trí độ để chính nhân của phụ nữ.

Buộc người chí đó phải trung tâm người đó bất nghĩa, yêu người chí để trung tâm người đó chánh nghĩa, cột người đạo để giáo tánh người đó vô đức, thả người đạo để thông tánh người đó đại đức, trói người tài để chánh đạo người đó tồn thất, quý người tài để ái đức người đó tôn nghiêm, thật người nhân để yêu tánh người đó vô lễ, tha người nhân để chính tánh người đó thần minh. Phụ nữ có xử thế như vậy mới được thủy hòa chung.

Dạy lớn không buộc nhỏ, giáo lớn không buộc lễ, luyện lớn không phóng thân. Đó là bậc thượng nhân không phi chánh đức.

Nội giáo không đa nghiêm không mất định lực, nội tín không đa tri không cản trí tuệ, nội tạng không đa dục không yếu thần khí, nội kinh không đa văn không rời Thần minh, nội điền không đa luyện không cản thần cảm, nội kinh

không đa hành không thiếu linh tâm. Đó là phụ nữ luyện Trung Dung để hành chánh kiến.

Chưa biết đủ không phủ nhận để mình nhân, chưa hiểu hết không bài bác để mình nghĩa, chưa ngộ hết không bỏ qua để mình thông, chưa nghe rõ không quyết đoán để mình chánh lễ, chưa nhìn xa hết không phân chia để mình giác, chưa thấu thị đủ không diễn giải để mình trí, chưa tỏ ngộ hết không bàn kinh để mình cao quý. Phụ nữ có làm được như vậy mới chơn định.

Việc thành tựu không chê hạ tướng để mình nhân, thành tựu được không chê vợ quê mùa để mình ái, được đáp lễ không chê quý tiện để mình cao, khi trả lễ không nhìn giai cấp để mình sáng, được bằng hữu không hỏi xuất xứ để mình ân, được thi cử không tranh thi để đức trọng, được vợ giỏi không khinh bỏ để đức lành, được con hiếu nghĩa không nghiêm để lành đức, được Cha Mẹ ưu ái không cao ngạo để mình hiếu, được cao nhân ưu đãi không kiêu căn để mình kính, được hiền tài bỏ qua để mình minh trị, được thiên tài không bỏ lỡ để mình khai ngộ, được thánh nhân không bỏ quên để mình hành độ, được quốc gia

không bỏ chi dân để mình chánh thuận, được giàu sang không bỏ lễ nghi để mình văn minh, được phú quý không chê quý tiện để đào tạo, được binh quyền không chê sách lược để đại chính, được chí nhân không chê chánh tà để đại định, được đại quyền không chê chiến sĩ trận vong để đại lễ, được đại giác không chê ân sư để đại ngộ, được đại yêu không chê quê mùa để đại nhu, được phiền não không chê hàng tiêu trí để đại giác, được tội trung không chê đàn độn để đại trung, được quốc gia không chê hồn quốc để đại hiếu, được chánh đảng không chê sắc tướng để đại thi, được đại thương không chê xuất xứ để kinh tế, được đại gia không chê chỗ lập thân để đại kinh bang, được kỳ tài không chê điếm phát nhân để sách lược, được chơn tu không chê tôn chỉ để chiêu an, được hàng tướng không chê quá khứ để đại ái, được danh nhu không chê quê quán để đại tu, được lương tướng không chê võ phu để định quốc, được tiến cử không chê bằng hữu để giao chính, được đại ái không chê thượng nhân để đại nghĩa vụ, được đốn ngộ không chê danh sư để

thái bình. Phụ nữ biết đạt đạo không là hành xử không để thiếu sót.

Hội được trí thì văn minh giàu, hội được tài thì văn minh phát, hội được nhân thì văn minh trị, hội được thái bình thì văn minh đạt. Phụ nữ có học tập được văn minh thì văn minh mới đạt.

Bậc nhân không chấp lý để lý hành thuận, bậc tài không chấp nhân để nhân trung chánh, bậc trí không chấp văn để văn trung dũng, bậc âm lực không chấp khí cụ để âm thể đại hòa, bậc chi dân không chê dân dốt để đại giáo, bậc lễ không chê ngoại bang để đại hữu nghị, bậc quân sư không chê Vua dốt để đại kính, bậc hiền thần không chê quốc gia để đại tu, bậc hiếu liêm không chê thôn dã để đại canh tác.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc kinh thương không chê ngư tiều để chánh huân, bậc học sĩ không chê quê thị để hiệp quần, bậc chư hầu không chê hiến pháp để quang minh, bậc phu nhân không chê gia tướng để hào khí, bậc minh trị không chê thành nhỏ để mở mang.

Đạo không chê là đạo của các nhà đại giác, đức không chê là đức của các nhà đức trọng, nhân không chê là nhân của các nhà chí nhân. Phụ nữ biết đạo không chê mới giải thoát trí nhà quê trong đại kiến thức của mình sinh hóa.

Định được trí kiếm hàng phục được ma tâm chướng ngại, định được tâm kiếm hàng phục được đại quý tánh mê tâm, định được tâm kim hàng phục được tánh đại tha, định được tâm hoàn kim hàng phục được đại khổ nạn thế gian.

Giáo người tâm hàn không giữ người thân hàn, độ người trí hàn không độ người hàn trí, thâm người chánh hàn không nhận người giả hàn. Phụ nữ có tâm nhìn xa như vậy khỏi loạn lòng nhân.

Đạo lớn đến ngộ người không ngộ vô căn, đức lớn đến ngộ người không ngộ vô đức, trí lớn đến ngộ người không ngộ vô tiềm lực, nhân lớn đến

ngộ người không ngộ vô duyên. Phụ nữ biết họ vô duyên miễn bàn vô phiền não.

Trong có căn nhất trồng thì nhất trưởng, ngoài có duyên nhất hiệp thì nhất đạo, trong có linh nhất đốn thì nhất ngộ, ngoài có thông nhất tình thì nhất giác, bằng họ không có giống bên trong đừng làm mùa cho đỡ tốn đức tốn công.

Tánh Thất Tình Của Phụ Nữ

Được không yêu thì nó xa lìa, ái không cao quý thì nó xa lánh, tình không chánh ngay thì nó buông thả, yêu không chánh hạnh thì nó buông tha, việc không chánh thuận thì nó trốn lánh, thương không giáo dạy thì nó lộng ngôn, quý không biết trọng thì nó buông bỏ, định không chánh tâm thì nó hôn trầm, thiên không trí tuệ thì nó làm biến, học không thông minh thì nó đần độn, thương không quý yêu thì nó trách hờn, hòa không lễ kính thì nó chê trách, đến không đủ nhân thì nó không dùng, duyên không đủ nộ thì nó cự tuyệt, trí không đủ ngộ thì nó lìa ngôi, tuệ không đủ căn thì nó mê muội, giác không đủ trí thì nó sai lệch, làm không đủ mực thước thì nó

giả nhân, chướng không đủ hóa giải thì nó giận dai, tin không đủ tín nghĩa thì nó đoạn tuyệt.

Thiệt không đủ lễ nghi thì nó chê bai, nghèo không đủ học thì nó châm biếm, giàu không đủ sang thì nó trêu chọc, cao không đủ quý thì nó chê cười, thật không biết giả thì nó chê dốt, được không biết dùng thì nó chê ngu, dũng không biết trí thì nó chê cứng, dịu không biết cương thì nó chê mềm, ăn không biết ngon thì nó chê dở, vợ không biết khiêm thì nó chê dữ, chồng không biết yêu thì nó chê ngu, con không biết hiếu thì nó chê dại.

“Phụ nữ biết kinh thông đạo lý gặp hạng thất tình kệ kệ ... nó đi.”

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Phụ nữ được nhân Tiên thì phải lành đức, được thanh quang hiệp trong tâm điền xử thế lâu thông, luyện hỏa đức mới nhìn trong cho thông mục thước, cái được để mình trước nghiêng mình để đằng sau.

Đạo không cần bàn cao như đặt hoa dưới đất nó trở mọc lên, danh nghĩa không cần bàn cao khiêm nhu có kết đại lý, tu cao là người thông thị thần, Thần thị đắc Tiên.

Biết sự huyền biến và biết sự luyện thừa thanh nghịch chuyển trong nhân tình có biến dịch học thể cử thiện hành thông, nhất lý hành thông thì lòng linh thiên trong đại ngã, minh xa là minh tri nhân hiểu lạ để hiểu ở trong tâm.

Tâm có chánh thần nội an cho quốc thể cường chính, điền kinh thông bao nhiêu nguồn chí hiệp nhau về, không dùng khen chê cho tánh linh nhất động nhất tịnh, thông lý đạt tình là đường minh di thiện để thương, đến cảnh đó người và ta không khác lạ, ta là Phật đã thành còn người có Phật tương sanh, không khác là vô tướng, hai không hiệp thành một tướng, có phải Phật và mình rồi mình và người cũng không hai.

Chấp hậu thể nhìn người và ta có khác thể, còn nhìn vào tâm tế thể người và ta một thể đại linh quang. Phân thành tướng hiệp chơn thật vô tướng, phân hình nhân đắc thể hội đại nhân. Như muôn ngàn sông suối chia ra thành thể nước, hiệp

biển lớn đại thể nước không hai, ta và Đức Phật Tổ Như Lai tuy hai là một, khi hiệp lại cùng cực của Thái Cực tức thể của Hư Không, hiểu thì hiển hình phân chia ra tế thể, hiệp vào trong đại trí tuệ xuất thế niết bàn. Ta bảo thể cao sang, Phật nhìn linh quang tự chính, ta quý trọng của phàm, Phật quý trọng kim quang.

Phụ Nữ Tu Thổ Đức

Tâm hoàng đạo soi lòng chánh nhân của phụ nữ, như hoa tâm trồng vào đất trở hoa vàng, bậc đại thừa thuần minh huệ để tâm an, hàng chánh kiến phát minh tâm đại giác.

Thổ đức là khí trung hòa cho ngũ hành sanh hóa, là khí hoàng đạo thiên hạ sống chung, là lòng chí nhân của các bậc luyện đạo, là nguyên lý cho phụ nữ kết thai hình, là dương hanh lợi trinh trong chung đỉnh, là Ba Mẹ lớn sanh hóa chúng sanh, là tình yêu của đại thể dân tộc, là trí độ của các bậc thiên sư, là linh tánh của các nhà đạt đạo.

Nước không có đất quốc gia lớn không thành nhà, người không có đất bậc Thánh nhân thiếu đất dụng võ, ngũ hành không có đất nghiêng đổ

tứ phương, chơn linh không có thể xác không nơi nương tựa, phong thủy không có thái sơn mây mưa không nơi tụ hội, đường lớn muốn xây không có đất biết đâu xây, sông biển muốn thành hình nhờ đất dương chính, muôn vạn thứ tình đều nhờ thổ thai sanh.

Thổ có khí bình cho bậc chơn tu đạt đạo, thổ có tánh linh sanh sanh hóa hóa nhưn sanh, thổ như Bà Mẹ Trời nuôi lớn chẳng tính công, sanh hóa lớn không đòi nhân sinh trả nghĩa, cho tất cả không vương thiện ác chánh tà.

Người giàu được tình ta cao sang tại địa
Bậc trị quốc được tình ta chủ trị một quốc gia
Suối lớn có tình ta được thượng nguồn đổ
xuống

Núi lớn có tình ta cao phong thái đẹp quốc
gia.

Biển lớn có tình ta dựng thành cao chung thủy
Mưa lớn có tình ta sanh hồ chứa nuôi chung
Vàng khối có tình ta sanh từ trong khối đất
Con người có tình ta dựng tổ ấm thành gia.

Thổ tuy thấp nhưng đức sanh hóa lớn không tả hết, thổ tuy tịnh cho muôn loài động tịnh để bình quân, thổ không nói một lời dựng thành sơn lập ra hải, muôn triệu thể đều trong một Đệ Nhất Cầu lớn sanh ra.

Muôn ngàn tình trí kết hình Vũ Trụ, dù Trời trăng được sanh từ Đệ Nhất Cầu, thế giới năm châu cũng nằm trong đất thổ, thổ không kết đại tình nhân loại sao được tồn sinh.

Cho nên bậc đạt đạo vô tranh để thổ tâm bình chánh, để thiên hạ biết bình, biết tầm nguyên, để lòng người biết truy cứu, để Vũ Trụ kết lấy thai hình, để vạn linh sống trong hòa thảo, để vạn hiếu thấy Đức Háo Sanh, để vạn tình nhận ra tình lớn, để vạn năng phát lực chí nhân, để Thánh Tiên lập ra quốc độ, để muôn nhà sống thái bình yên.

Bậc đạt đạo vô tranh để thông thiên đạt địa, liễu sanh tử Niết Bàn mới đại ngộ ngũ đức ân ban; quốc không đất thì không thành quốc, gia không đất thì không gọi đại gia, nhà không đất lấy đâu dựng võ, người không đất nương sống ở đâu?

Trời có Đệ Nhất Cầu làm Mẹ lớn trong Vũ Trụ Vạn Năng, Tiên lập nhà lớn gọi đất đó Thiêng Đàng, Thánh lập chí lớn gọi đó Tiên Cảnh, Thần lập chí trung gọi đó đất tịnh, Phật xây đại hình gọi đó Niết Bàn Kinh.

Đệ nhất cầu đại hình trong dương thổ,
Đại phổ độ cho các bậc siêu linh,
Đại tình chung người đạt cửu đỉnh,
Tất cả đất trời do đại dương thổ phát sanh ra.

Các nhà Tiên Gia cho đại dương thổ là Cha sinh hóa, nhà trí tuệ của Phật cho dương thổ là Đấng Mẫu Từ, bậc Thánh nhân cho dương thổ là đấng pháp tôn sư. Nên sanh hóa con người và toàn chung nhân loại.

Phật gọi Niết Bàn là nơi an lạc tịnh giới, Tiên gọi nhà trời chứa linh khí Huyền Khung, Thánh gọi là cõi Đại Hùng vô thượng, đạo gọi là Thái Cực của cõi Đại Nhất Nguyên. Tất cả danh từ chung là tả dương đại nhất thổ, là nơi nhà Trời đại khối dương thổ Đại Hoàng Kim, đất đó lớn vô

cùng chứa tất cả trong đại khối, có tất cả gọi là đất Diệu Hữu ở hư không.

Ở ngoài ba mươi ba (33) tầng Trời Ngân Hà là dương nhất thổ, nó ở trên cao hơn chín Trời nên gọi là đất Thái Nguyên, nó dung chứa muôn ngàn triệu Kim Tiên và Ngọc Phật, giống dân giải thoát tốt đỉnh của Đạo Tam Thừa, ta đã về đây bảy lần và chu du trong các đại thể, đi chung với Đức Vô Cực Thượng Đế và Tổ Phật Như Lai, các Ngài khuyên ta viết lại Đại Khối Dương Thượng Học để cho Tam Giáo biết Đại Khối nguồn gốc để quy về.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

An lạc cảnh ta chỉ tạm mượn lời văn để diễn ta, đến cảnh tốt cao sang tốt thanh nhã khí hóa hóa linh thiên, hoa muôn vạn hình kim hoa nào cũng thơm và biết nói, biết nghiêng mình và ca hát trong thể nhạc siêu nhiên, tất cả biết đi lại

theo đặt hình trong các trận pháp, khí thơm bát ngát linh dược dịu mát thần linh, tất cả thảo mộc như có tình và đầy đủ cảm tính, biết vấn đạo hỏi chào và ngay chính hình Tiên.

Mục thước lớn trong vạn hình kỳ hoa dị thảo, Niết Bàn đây các bậc tế thể muốn quy về, đường quá sạch trải vàng dài vô cùng tận, ngọc bảy màu diệu khắp lối đi, các Cung Tiên nhà Phật rất diệu kỳ, hào quang phát thanh y bày ngọc thể, nhà kiến trúc sang giàu trong cao quý, kiến trúc theo hình thể rất diệu kỳ, mỗi sảnh đường có bảy viên ngọc lưu ly, phát sáng lạ diệu lương tri người thâm nhận.

Cây kiềng kỳ hoa xạ hương nhẹ như giò da phấn, thần lằng lằng tiếp nhận các kỳ hương, thật cao siêu trong đại thế giới đại thiên đường, cao lễ kính cao sơn đại trung bày để thủy, núi vàng sáng đại trùng sơn uy nghi như kim đại khối, thật lịch xinh cao sang phong thủy hình đồ, sắp thơ Trời như đại định với đồ thơ, sanh hóa đẹp làm ta ngỡ ngơ đại thể.

Tiên Phật sống đại trường sanh chào ta tình huynh đệ, đặng vân sau trong đại thiên thể ta

không muốn đi về, đất của ta giàu sang tới không còn lời để diễn tả, nhà của ta tôn nghiêm to lớn biết bao nhiêu, hơn Vua Chúa thế gian muôn ngàn triệu khoản cách, hơn năm triệu Tiên Thần quỳ xuống lễ cung nghinh, ta có đại khối thần minh nên phát ra đại trí tuệ, hơn thế giới con người muôn ngàn khoảng không gian, tại sao ta xuống đây sống an vì thiên quang ta có đủ, nên vô tranh giữa Vũ Trụ và đại khối con người.

Biết đến với ta ta có Niết Bàn thiên đê hội, biết học với ta mở đại thế chí vào cõi cha ta, ta về Trời thiên muôn triệu Thần Tiên quỳ xuống vạn tuệ, xuống cõi trần gian hàng hậu học lại khi rẻ bậc Đại La Thiên, vì quá dốt con người chấp vào nhân đê tướng, người biết sơ cơ lại ngạo mạng mê cơ, đạo đê luyện tu nghi lễ đê mình thời, không tôn kính bậc chí nhân hậu thế.

Vì đại cứu độ ta mở ra một đại phương tiện lớn, vì khái ngộ ta đôn ngộ đê mở lối về nguyên, Thần Thánh Tiên hãy quy nguyên trong cơ cuối, không đạt chỗ thần thông thần muôn kiếp chẳng về nguyên.

Ta là ai tại sao cơ ba ta thị hiển, ta vì ai vào nhục thể để dạy đại chơn truyền, ta liễu ngộ phạm thân để dạy cái đạo chơn nhân định lý, để thiên hạ tu thông thị thân thần thị tâm sinh.

Vì hiếu để minh hay học đại tình ngộ lý, không ngoài cách tu thần thông thần thị ngã chơn nhơn, luyện tánh để tu chơn hay đặc đơn để minh thị, thần thông thần đạo thuần túy của chơn nhơn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Có luyện được chánh linh đơn đơn thành quả đất, bậc tu tắt tu vòng không đặc vẫn là không, tu là tỉnh để thật tỉnh rồi sau thông tri tỉnh giác, tu là ngộ để thật ngộ rồi sau thông tri đại trí, ta là định để thật định rồi tâm thiên tánh tri thiên.

Muôn triệu đường tu ngàn Thiên Kinh thị hiện, chỉ một con đường hoàng đạo để đặc chơn nguyên, thuyên không đày cõi Trời rớt hàng tâm trống chấp, độ hàng đại tâm thành về giải thoát

học không mê, đốn ngộ tốt cùng sanh trí tuệ, phương tiện lớn không chê, đó thật thuyên không đày độ khách lòng không mê và không chấp. Tâm sinh nhân chí lành, tánh giác ngộ quờn không.

Không mê cao sang được đại tu thì trí thoát, không mê cao quý được đại trí biết lành không, không chỉ quý tiện để thuyên không đày nghịch chuyển, thuyên không đày là bậc không lòng mới đủ lực độ thế gian.

Được cao sang biết đại trí tri không để cao sang cột, giải trí tuệ trong lòng thoát trong trí kiếm là không, không bỏ vật chất của ta có, chỉ bỏ cái cố chấp tà chánh để ta không, bỏ những thứ tạp niệm ở trong lòng cho thông trí tuệ, không bỏ cơ đồ sự nghiệp của Tiên Tổ Phụ Ông Cha.

Cái phúc dư của thế gian ta có ta cứ trùng tu cho giàu mạnh cho người giúp ta hành chánh, ta nương phúc lành rồi mình luyện cái đạo trong không, bỏ những cái vị kỷ xấu xa đối chánh ta mới lại, còn của tiền không bỏ để gia tướng vợ con giữ nó là không.

Đời giàu vật chất để ta khỏi lo sanh nhai cho cả, đêm tịnh thiền thời gian trống biết luyện

không, đạo của ta không bỏ gì cả để tu chính cho tất cả, bậc giàu sang có phúc dư thì hưởng phần chường giả, chỉ mục thước trong tấm lòng để thấu hiểu hư không.

Bản lập thành Đạo Hư Không là Diệu Hữu, có tất cả là phúc hãy để am tường rồi luyện cho không trong tất cả, cái không hạ sách trong tâm hồn cho tâm sạch trống không.

Phải thay cái lòng bất nhân luyện tâm không bất chánh, có nhân quả và phạm nhân luyện không chê thì chánh, không lòng phạm là cứu cánh của đại minh không, không bỏ thế gian hay cơ đồ sự nghiệp, chỉ bỏ cái lòng phạm hối tiết mới thật tỉnh tâm.

Mượn thế để nuôi thân tâm trong tâm chơn lý, mượn trường thi tại thế tâm không chấp để linh không, nương cảnh thế luyện nhân tâm lìa vô không chấp hữu, tâm pháp là đạo thần truyền thần đạt hữu toàn vô, không bỏ tất cả luyện nhân cách không mê trong tất cả.

Hữu lập ra để truyền bá vô biết giải thoát nguyên thân, hiểu để thế hội nuôi thân vô chân

nhân không chấp tướng, không mất của hữu tình không thiếu sót của chơn linh.

Cái của thế hội tụ phải biết mình làm nên thành chủ, cái cao quý vô cùng là mình biết lập hữu trợ vô, bỏ của thế thì thân mình lấy chi nương tựa, làm quốc thổ nghèo nàn ân oán sẽ lắm than, Trời cho có hãy bình thương sanh thượng, đại thương trường biết khiêm nhượng cứu cánh thế gian, mực thước được cao sang bình trong cao quý đó, đem tham thiền tâm không mê có để mình an.

Không cái phạm phu không để chí ngu phu hại thế, không cái dèm pha không để trí đàn độn sinh ra, không tranh quyền bá không để thần theo trí quý ma.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Có đắc thế thì bình nhân không phi nhân nghịch lễ, được phúc dư biết bố thí không loạn

đảng phi nhân, được tính nhân biết đại ái không bạt đãi thảo nhân, có phương thượng chánh thần phải không phi ngôn lạc đạo, có Kim Bảo hồ tâm không tính làm phùng bạo ác, có tỉnh ngộ tâm bình không chấp tướng làm tâm.

Đạo là chánh thần không mê tâm vào trầm luân dục giới, nhân tại thế nhân nhân gởi không để chánh kiến mình sai, nhất động nhất tịnh biết phi lai không để tâm chấp có, đạo đại khiêm biết nhường đại từ ái biết nhu.

Phương sách công phu là diệt bỏ cái tâm bất động, làm cho tâm sống lại để nó sống động linh không, không chấp thế gian tâm nhưng phải nuôi tâm sinh huyền diệu, đừng để tâm liễu trong tịch tịnh lặng không, tâm quá tịch tịnh bất minh tâm đó chết khi ta còn sống, như tâm vô tri giác không đạt được diệu huyền vi, rồi để lặng không không sinh hình không sinh tướng. Đó là cái tâm chết chìm trong tịch tịnh lặng không.

Tâm bị luyện sai nó chết thì người đó tâm linh đó mệt, không còn biết đâu là đường vô sanh liễu tử để hồi quê, rồi bảo tôi tu luyện theo gốc Bồ Đề

sao Bồ Đề không cứu, mình làm sai chủ dốt diệt mình ai vào cứu được ở trong mình sao?

Làm cái bánh để ăn chơi cho vui còn phải có công thức, không lẽ tột đỉnh của tinh thần lại giao cho đám hạ nhân, quốc gia có quyền binh lớn đâu dám giao cho người đạo nhỏ, chơn lý Đại Thừa không lẽ bàn giao cho đám hạ ngu.

Biết thì đạt đạo giải thoát, dốt tu thì thành ra bèo bọt, nước rút sạch hồ thì bầy cá lớn nhỏ chết khô, như cái tâm tịch tịnh lặng không thì tâm linh diệt sạch, tu luyện dù kiếp tâm sanh đã diệt là kẻ giết chơn linh, tâm không sanh liễu ngộ vô hình thì tâm linh trọng bệnh, còn chấp vào tịch tịnh mỗi thời thiên tâm chết trong định quán Hư Vô.

Đạo là pháp luyện tâm phải đủ Pháp Môn cho nó khế hội, như con thuyền muốn vào bến nhích đi thì nhích tới, trong chín Trời phải có chín pháp để liên minh thế hội, đại khoa học của khí Trời khí hóa khác biệt nhau, cũng như người vào trường từ trung cho tới đại học, phải học tám bộ môn thành mới đắc cử nhân.

Mục thước cho huyền kinh; trời đất người thế hội cũng phải qua chín tầng pháp giới để đại thi,

nếu không luyện chín bộ Pháp Môn làm sao vào trong chín Trời để thí, đạo là con đường khoa học tâm linh huyền bí của Như Lai.

Đạo Trời có chín cửa đổi thay ta có chín pháp hợp nghĩa, mới thi vào cõi thần thông thần cứu cánh chơn nguyên, làm người chỉ thi khanh hầu tước lộc còn phải khó, không lẽ sự cao thượng vô hình nó quá dễ hay sao?

Học được thì tỉnh để ngộ lập trí độ để khai minh, không phải trong tịch tịnh lặng thình giết chết chơn linh thể hội, chơn linh tịch diệt rồi mới chối chết trong chỗ lặng không, rồi có những hạng bàn đạo không tu vòng để ta tu tắt, nếu chơn linh không khế hội Pháp Môn ai mở cửa chín trời.

Chỗ tôn kính không nói chơi, nơi linh thiên không bàn tiêu lý, tâm minh thì thị hiện bất minh phải thôi tức thì, ngộ thì chẳng nghĩ suy vào được bất ngộ thôi trí tuệ trở về.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Nơi cửa vô thượng văn minh không phải chốn quê đê trồn giỡn, nhất tâm sanh linh thì nhất đốn người đạt ngộ người vào. Nơi cửa liễu tử phục sanh là nơi thi bậc đại chí, thần thông thần thần thị bất sanh đại chí hồi quy.

Vào được chín cửa huyền vi phải thành tâm đại mục thước, tâm lãnh được thì thần hội vào trong chín cõi siêu nhiên, trí tuệ đủ linh thiên đốn đến đâu thì ngộ đến đó, nhất trần khứ bỏ tâm ngộ nối liền nhau.

Không bàn đạo thấp cao hễ nhất đốn thì nhất ngộ, mình làm chủ trí tuệ của mình đến đây còn sợ thiếu thần minh. Tu đến đây mới thấy không sợ sự ngu muội của chính ta, mà sợ sự thông minh của ta đến chậm, như người lái thuyền thì trong bão tố không đủ thông minh thì thuyền đắm, tâm chậm một phút thông minh là tâm rớt trước chín Trời trong thi thể học Huyền Thiên.

Đến cõi huyền vi không thể bàn đạo ta là có trí tuệ, có sao không thi đắc để ta về, còn chấp không sao chơn không không thể hiển hóa, để độ ta vào thiên đắc cõi huyền vi. Hai tướng lưỡng thi

nơi chín cửa huyền vi không chấp pháp, cũng không dùng y bá nạp đại ngộ thì bước được vào trong, còn chấp đạo lạng không là làm trò cười trong cõi đại giác.

Thiên thị Thần Thần đặc sẽ thấy suốt cõi đại không, hữu đặc nhất thiên y đồng độ, bất đặc nhất thiên số diệt chơn nguyên. Có phải đến đây thấy sự tối quan trọng của người chơn tu mê hay giác, thành lòng tu để đạt hay khoát lát giết chơn linh.

Về Đại Thiên mới ngộ linh bất linh tại ngã, sự giác ngộ thấp hèn làm khả ô trong đại khối Tiên thiên, mới thấy ở rõ trên đầu mỗi người có khối Trời Thiên, nhỏ hay lớn người chơn nguyên giác cao hay thấp, nước đầy hồ bị ngợp tâm đến tột tâm linh.

Cái chướng của người là sinh tử chướng, cái chướng tạm mượn trong sắc tướng để luân hồi, không biết sau khi chết sẽ về đâu nên cầu xin gởi thác, rồi nổi chí trong con đường sanh tử chướng để cầu may, hễ thấy chỗ nào hay đều cầu xin vào cõi giải thoát, không biết người đưa được vào bờ hay thành bọt biển mà thôi.

Cửa tử chưa mở ra thì hương phục sinh chưa thấy rõ, còn dám nói cần là giải cả thế giới tâm linh; khẩu thoát nhân bất chính vô lễ trong cõi hư linh, nhân bất chấp không đủ tư chất thành tâm trong xuất thế, có vào nước Trời trong vô hình Tiên Thần thấy nó ăn cướp không lẽ rớt nó hay sao?

Muốn cứu nó thì phải dạy cho nó thanh thiên bạch nhật, đôn cho nó ngộ để nó tường thông mục thước của nhà Trời, còn phải tẩy trần cho nó thật hết xú uế tanh hôi, còn phải dạy nó đại lễ nghi để làm người cõi thượng, còn buộc nó tu tâm để giải phàm tâm sắc tướng, để vào nước Trời không còn vướng trí tuệ trở ngại.

Cái khổ của thế gian là xuất thân nghèo hèn thiếu trí tuệ, cái khổ của nước Trời tâm đôn không ngộ phải về lại thế gian, có đại văn minh không bàn tôi con ông này bà nọ, cái đại công bằng là tính theo sự giác ngộ mà thôi! đậu thì lên lớp tiến hóa, không đậu thì thoái hóa, cõi Trời là thi giác ngộ trí tuệ không thi thổ tà linh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Cho nên các vị đại Thần Tiên vào đây phải dẹp bỏ phép, ai dùng tới phép thuật để thí thì Thần Tiên đó phải luân hồi, phải thối vào trong cõi Trời Hữu Tướng, không liệt vào vô tướng, không đủ đại trí tuệ khiêm nhường thì hạ trí tu thêm, nên cõi chí linh thông cao thượng là đại công bằng, đủ trí tuệ thì cao thẳng bằng chưa thông rớt xuống, một nguồn máy Trời của Đức Chí Tôn vô thượng không chứa hàng chứa sạch tâm chướng vào trong, cho dù con một của Đức Chí Công phải thi để đốn, hay đệ tự ruột của Như Lai Tổ Phật cũng phải giữ công bằng.

Đại trường thi có luật Ba Mươi Sáu Đại Thiên Tôn, cho dù có hạt bụi nhỏ hay sợi chỉ hồng cũng không qua lọt, vì vậy luyện đạo muốn thành thì học cho đạt trí tuệ không còn thiếu sót để đến Đại Thừa không để thiếu linh thiêng.

Nơi cửa Hư Không là thi cho thông đại trí để phát huệ, thi cho bậc tế thể liễu được đại thể của

siêu nhiên, còn qua Chín Trời Tiên Thiên vượt qua Thiên Thơ Đồ Trận, biết bao nhiêu thử thách để chính đạo của thần minh, không thể chấp vào kinh văn mà hình dung ra thể đạo, cũng không thể chấp vào sự chứng đắc để Linh Bảo thần thông, nếu đem ý thức đó vào Hư Không thì thật hư hết cả, còn những người hứa hẹn thủy chung thì vào rừng gặp bầy cọp lớn nó sẽ bỏ mặt mình chạy chôi chết, lúc đó sanh tử chương mình sẽ làm sao.

Bậc học đạo Đại Thừa Chơn Giáo thi đạo chỉ mình thôi! nếu mình không phát được tiềm năng thành đại trí tuệ khi vào trong đại thể làm uôn hết một dịp may. Chim mọc cánh lớn biết bay, bậc đại giác thì đại ngộ, có phải khả năng của chính mình cứu cánh để mình thông.

Thi vào cõi đại trí tuệ tế thể không thấy bàn chay trường hay giới sát, hễ đắc Máy Huyền Cơ thì đạo đạt, thôi thì luân hồi vào lại thế gian. Tâm hiển Thần chơn tự nhiên đại giác vô ngã tướng, y thân Phật Tổ đáp kim pháp, Thượng Đế tặng quyền năng, chẳng thấy luyện kim đầu vân lại

được xuất thần nhập hóa, liễu ngộ sanh tử chướng thoát vô thượng thanh quang.

Như thuyền đại lực chí công nhìn vào trong thì không đáy, nhập thế không chấp thấy phi lễ chẳng chịu nghe. Như một chiếc xe bên trong chứa muôn ngàn phương tiện, đôn bậc Đại Thừa để giác tu bỏ bậc tiểu lý cho lành. Hai đội cũng nhờ trái banh để kỳ thi thắng bại, chỉ có bậc vô tranh công vào sông vô danh không để giải, mới giải thoát Tam Thừa sanh tử chướng của thế gian tâm.

Còn bàn đạo có đạo không tu vòng tu tắt nó là một khối vướng mắc của đại khối tu chơn, chưa liễu ngộ bậc nhơn lại đòi đạo Thần Tiên vô thượng, tu chưa biết khiêm nhượng lại chứa khối đại chướng vào trong, chơn giải chưa minh thông lại luận tu vòng tu tắt, tâm là lấy dây cột chấp tánh lại chói mê không, tội nghiệp cho kẻ tu vòng cũng tiết thương cho hàng tu tắt, chứa khối chướng trong lòng sao không giải thoát để mình thông.

Hàng chấp đạo có lại cầu kỳ trong âm sinh dương khắc, suốt cuộc đời trôi trí trong các ngã

tướng của âm thanh, hàng chấp đạo là không thiên định quán tướng vào không trong tịch lặng, nên linh Thần linh tánh bịnh chết theo thể lặng không.

Có mấy ai ngộ đạo đại không là không để đạo trong thiếu sót, cái không quá trù phú chứa đủ sự linh thiêng, mới gọi Đại Hư Không là đại chơn nguyên vô sanh tử, một thể giới không trường sanh Diệu Hữu Niết Bàn Tâm.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Luyện tới chỗ không thiếu thần minh để đắc tâm vô tướng, đạt tới chỗ không thiếu trí tuệ để không vướng trở ngại, luyện tới chỗ Trời Trăng đứng bằng nhau để nguyệt thực, lấy tâm của ba Thái Cực để nhất đạo thị không.

Giờ phút nguyệt thực đó Trời không phải mà trăng trong không phải, tâm ta đứng đồng thanh cho hiệp một thể siêu nhiên, vậy giờ phút đó tâm

ta là tướng hay tâm ta vô tướng, rồi Trời Trăng Tinh Tú có hình tượng sẽ ra sao?

Ai thấy thấp ai cao trong một trời huyên huyên ảo ảo, ai sáng ai tối trong thể tâm đạo thần minh, người luyện tâm linh trong ta có tánh đức, luyện cho thần tâm minh tánh hiệp như nguyệt cùng nhật, đến nhật thực thì tâm và đạo lực mới mở ra, cứ giữ tánh tâm luyện đại hòa vào một thể, ta tâm tánh tròn đầy chỉ là đạo mà thôi!

Vậy ta có trong đó hay không mà trong ngoài là đạo, tâm tánh có trong đó hay không mà trí tuệ tròn đầy, mình vào trong vẫn có ta là Đại Đạo, đem tâm tánh kéo ra vào thì cũng nhất đạo mà thôi!

Nhất đạo thông thì Thánh Thai mới thượng thánh linh trong đó, đạo chưa đặc nhất không thì bao giờ sanh được chính ta, đạo đặc nhất rồi Thần linh minh mới kết thể, tới đây mới bàn tu định huệ để quờn không,

Thái Cực của tâm sanh thì Phật tâm mới tướng pháp, từ đó mới giác ngộ đạo thần thông thần, thần tức thừa thiêng, nó là thể đạo chơn nhân thần sư trong đại định giới, nó kết thâm thân từ ngôi

Thái Cực nó mới thật chơn đạo vô hình, nó có khối đại chơn linh nên chơn Phật vô tướng, nó liễu thoát thế gian tâm không tên nên Vô Danh Thị hiển, nó chứa một khối đại từ trong đại trí vô tranh, nó không thi cử trong đời lại chứng ngôi đại chính giác, không thi cử văn kinh lại đắc đại học sĩ Vô Tự Chơn Kinh.

Trí nó thông linh đại thiên điểm đạo mở hình đại trí, nó học đại sách lược cứu thế Thượng Đế chứng Đạo Niết Bàn, thượng lý nó quang minh nhập thế để đại chính, lập Hậu Niết Bàn giải thoát thế đạo làm than.

Lòng phải trống không nhưng không phải lặng không trong cái trống, bởi lòng chí nhân là bình đẳng nên trống việc tranh phân, bởi trí của bậc nhân lành không tranh và đấu, chỉ muốn kiến trúc cho đại thành danh thối lại là không.

Hàng trí tuệ không chấp nhận đường tâm trong băng hoại, nên đại nhường xuôi theo thiên lý để mình không, hàng đạt đạo của mình trong thế gặp bất nhân thì để mình không, như ta có tất cả trong thế đạo thật vô tranh tất cả để mình không.

Gặp đại nghĩa ta trách nhiệm trong có để khai minh, bằng vô đạo ta lặng thính là không ta trong cái có. Gặp bậc nhân chánh ta tri để lập đại hạnh, bằng ngu trung ta chánh trước để đạo không ta.

Thế giới tự do có trăm nhà trong ngũ giới, vì không tranh với đời loạn thế với đạo để mình không, thiên số là một chu kỳ đi theo đại bánh xe lịch sử, cho dù Thần Tiên trong Đại Thiên Sứ không cản được sự luân hồi, thời gian đã trả lời xưa tới nay đã bao thời đại, từ khôn ngoan tới khờ dại được bậc đấng hay ác nhân, đều không giữ muôn ngàn năm vì đại bánh xe lịch sử, ai cản nó lăn nó nghiền nát thải về sau, đừng bàn luận thấp cao từ xưa nay thiên cơ vĩ định, minh đạo thì chánh thuận, vô giáo huấn phải tung xa.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc cao quý là bậc đại công thành thân biết thôi, bậc đại y biết khiêm lại để quảng đại cao

nhân, còn hàng tương tranh chu kỳ bánh xe lịch sử cán nát, từ xưa đến nay có người nào bình trị nước đến muôn năm.

Đời nay thế giới hoàn kim cao tốt đỉnh, làm tim lạnh đến cứng gập khí đông hàn vào băng tuyết mà thôi! tim hàn băng không thể lập đức nhân làm ấm lại, có phải đến tận chu kỳ âm tuyết cực để dương sanh.

Thế giới dùng kim khí chiến tranh làm băng hoại lòng chí thiện, trong thương trường tạo chiến để tranh đấu kim tiền, kẻ cầu Đạo Phật Tiên chỉ muốn được giàu đắc lợi, có ai biết nghiêng mình bô thí cái lòng nhân. Vậy không trái tim của hàn băng lạnh lòng nhân và lễ, còn các bậc tế thế không yêu dân chỉ yêu quý kim ngân.

Người dân nghèo lời cao minh không ai cho là minh kính, có phải đời đến tốt cùng của thế giới hàn kim; băng lạnh cứng sẽ biết thành khối băng tim vô tác dụng, sách lược không chí nhân mới chinh phạt chiến tranh, trách cho hả giận lòng bất nhân đại tội trước Thượng Đế, còn chinh phạt bình quyền làm tổn đạo lớn của chi dân.

Bậc thượng chí hỏi bình tâm kiểm lại lòng trong chính sự, xét lòng trong lành hay dữ tự giáo để mình thông. Bậc đại tướng lập công muôn ngàn con dân tuyệt mạng, suy cho cùng tận lý chánh thiện để cao nhân, người thấp không đáng chê nhưng lịch sử ghi vào thì không ai dám chối, thiện hay ác sử ghi chép vào để bia sử ngàn năm, cao để minh đẹp mình trong trang sử chép, bằng đại bất minh bia đời nguyên rửa ngàn năm.

Đời nay con người dùng luật để trị, không mấy ai dùng luật tri tình đạt lý, lời nói người dân nghèo không ai nghe để ban bố tình thương, bậc trên chỉ muốn người ta kính lại thiếu khiêm nhường, buộc hạ chính thuận lại quên bình đẳng là văn minh cao thượng. Vì vậy bậc nhân có sách lược đàn cầm lặng tự yên, uôn di dịp may tại mình thiếu khiêm mà ra vụn, tới ngày chỉ muốn đụng nên banh các thế cờ.

Kẻ chán chí làm ngơ người cúi hoài mỗi mết, sức của con người có hạn dụng võ mãi vũ phu. Thế đạo là chí nhân cương nhu chánh tình để đạt lý, không phải của mình không tranh vị để tình lý đắc nhân tri.

Hữu thiện minh di thiện lại chiêu nhân thiện giải, hạ hầu phân tích gặp đại minh thì thông lý đạt tình.

Bậc cao nhân đời sống có một khối thần minh, nhờ cách vật chỉ đạo mới có tầm nhìn không đẽ thiếu sót, trong có chánh tâm họ làm vì đạo tâm không vì tranh đoạt, việc họ làm không bỏ sót công đạo chí nhân, nếu đạt đạo dương tương sanh bậc cao nhân yêu quý chánh, có trọng nhân tài nhân tài tâm sách lược cứu cánh nhân sinh.

Thượng có thần minh phải có tầm nhìn đại trung đẽ quảng độ, còn bậc chi dân phải làm cho dân giàu sang quốc thổ, đó là con đường đại tu bỏ nghiêng mình đẽ cứu khổ đại gia, hãy nhìn kỹ trong Thiên Hà mỗi ánh sáng là một quốc gia trong thiên lý, tuy dưới sự quản lý của Thượng Đế nên mọi sự linh thiêng.

Thượng biết thờ Trời cho Thần Tiên đồng tâm nghiêm lễ kính, dưới biết khiêm nhường đại chí mới đủ đẽ văn minh, họ có tầm nhìn xa thông tri được vi lại quá khứ, nên lập ra con đường hoàng đạo, bậc đại thiện giác sống chung, hưởng chánh khí Huyền Khung trường sanh không bệnh yếu.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Còn hàng trí tuệ phát huệ họ thông hiểu đến vô cùng, nhưng họ có sách lược sống chung trong Tân Dân Minh Đức, Thần Tiên không phạm luật làm tròn chức trách của mình, vạn đại đồng linh thiên tình học không bỏ sót, hưởng được đồng học đủ lễ Vũ Trụ Vạn Năng.

Thế chí họ đồng giao thì huệ tâm linh đồng cảm, sáng như trăng thượng huyền sống sướng đại bình yên, ấy mới gọi sướng như Tiên thiên trường sanh chi bản, bởi Thiên Đạo làm tròn bản phận đạt thần minh. Còn nhìn lại thế gian đời sống ưu phân chia thành ra muôn vạn, bậc giàu sang thì cao khoa bảng tội nghiệp cho đám dân ngu, thuế quá cao làm người ra công nhọc lại nuôi thân không đủ, dựng cái bảng lớn dân làm chủ thật ra họ đại chủ trị dân.

Luật trá hình thì quý Thần linh trăm điều dối trá, dùng cái đạo ngược để kèm, lập cái kim để trị, cho dù bậc minh đạo thông tình lý không kim họ lại không nghe. Tội nghiệp cho cái bánh xe chạy hoài thì cũng mòn hết, muốn tìm cái lý kết sanh tử chương của nhân tình, còn thế đạo muốn phát minh lại liễu tâm trong tịch tịnh, ngấm đạo đời ở thế tội nghiệp tất cả vô minh.

Như người nghiện rượu biết rượu say quá thì mất trí, người giàu sang thiếu nhân trị làm lẫn chồn hạ ngu, còn kẻ công phu lại ghét tà lại chấp vào mình là chánh, đường giải thoát ở đâu không cứu cánh cả thế gian tâm, kẻ uống quá say đập ly xuống ly tan không còn ly để chế, còn người ý quyền đập bình bể bình lớn lại lia, còn hạng si mê cho đường chiêu nhân để đãi sĩ, nhân không chánh tâm thì là thứ sống giả dối để cầu an.

Sao ông Châu Văn Vương không cầu bậc giàu sang cầu ông ngồi câu cá, bởi người thượng trí biết tầm bậc nhân trị để chi dân, bậc chí thượng có thần minh biết gieo nhân trong đại từ ái, còn hàng hiền thần chờ bậc Minh Chủ biết đại nghĩa chi nhân.

Con phụng hoàng nó bay không gặp Cây Ngô Đồng thì nó không đậu, còn con lân nó biết trở tài nhân trong ngày lễ hội bằng không đặc trí thà làm con rùa trăm mình ở biển khơi.

Còn con đại bàng muốn ăn to biết ra ngoài biển lớn, ăn rồng cù cá voi mới cảm thấy thỏa lòng, không giống như con cú con cu gù gù ăn đậu ăn thóc, còn lo con đại bàng đến ăn hết số ốc hàng khoai, thử hỏi con voi không có rừng già làm sao nó dụng võ.

Có sức mạnh vô định thì biết bảo quốc an quân, bậc đại trí tuệ có thuận trung thì hỏi bậc nhân tại thượng, đạo là đường bậc đại trí tuệ biết tâm nhân.

Như Trời Thượng Thiên có Bảng Đồ Thơ đề thi hàng đại trí, đối không thông lý thì sự ngôn chưa được linh thông, còn bằng chơn lý minh trong thì như quân vương gặp hiền tướng, yêu đúng đại tình việc ái thuận đề tận trung.

Như âm với dương đồng thanh tự nhiên sanh chính thuận, con thông minh thì lời giáo huấn lại lễ kính hiếu trung, dân nhờ quốc đề tận trung,

quốc nhờ dân chính thuận, trên dưới được tròn sanh thần tướng để phù trung.

Bậc đại trí không buộc người lẽ ta, nhưng ta khiêm để lẽ, còn bậc hiền chánh muốn được phải lập mục thước cao thanh, bậc quân tử muốn tao nhân hàng hiền thân dâng đại trí, có phải âm tương dương hòa minh trị cả tài nhân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Nước trong nhờ bình chứa lớn nên không mất, đức trong nhờ bình chứa lớn không đổ, nhân trong nhờ bình chứa lớn nên nhân ngộ, người biết bình mới chứa sự huyền cơ.

Danh tốt cao nhờ bình trí dân không đổ, trí tốt cao nhờ bình lý trí không tan, nhân tốt cao nhờ bình trị nhân không mất. Có phải bậc thượng chí biết bình tĩnh thật mới siêu.

Vua Thuấn đi tầm Vua Nghiêu để tao ngộ đại tình yêu quốc thể, Vua Nghiêu đi tầm Vua Thuấn

để trao khôi đại yêu, có phải hai vị vì khôi đại yêu mà tầm hiền để chính, không nghĩ tình riêng mới thật trong đại lễ kính, vì đại tình tầm bậc hiền chính để quang minh.

Được yêu lớn còn phải nghiêng mình tri nhân không dám đùa giỡn, dẹp bỏ ghen hờn nhỏ vì đại nghĩa lớn quốc gia, còn đại tình nhân cũng biết đại yêu tình tổ quốc ông cha người đại tạo, còn ta biết tầm nhân chung thủy.

Vì yêu lớn ta phải dẹp tánh bá nhân lòng vị kỷ, để cho khôi đại tình dẹp thủy vẹn toàn chung, ta còn phải nghiêng mình cầu hiền ban đại ái, người yêu chung được lãnh hội đến vô cùng.

Như mặt Trời lớn biết nhường tình yêu trong vô thượng để trăng yêu ban ái lớn giữa biển yêu, cả hai thể còn biết nhường cho tinh tượng sáng chói, tam thể làm tròn khôi tình lớn giữa Hư Không. Bậc thanh tâm tu còn có khôi tâm trong của anh minh thần giác, như tâm phục bôn thì tánh sáng yêu ái lớn đến vô cùng.

Quốc độ vẹn thủy toàn chung thì hiện ra Xá Vệ Quốc, tánh tâm hợp thể chế thì tình lớn hiển tâm trong, đến chỗ lòng không lòng đại tình trong

tâm thanh diệu, suốt thông cảnh cùng lý mới thấy tận tánh hiền Như Lai, nó to lớn hơn tình yêu gái trai đồng thanh tâm tương hội, như một bảo đài vĩ đại giữa lương tri.

Vì yêu lớn nó trung thành chánh nhân yêu đề vô vị kỷ và tình lớn nó không lời đề tụng thủy toàn chung, được cứu cánh giới nó không lời nhờ trong vô quái ngại, thật được đại ái nó miễn bàn nhập thế hay siêu.

Hạ cũng sống ban khối yêu trung chính cho thuận, thượng cũng siêu ban khối giác trí đến vô cùng, nó không mê thanh được thanh thì nó hóa, nó không chấp trước vào trước nó tạo phước ở thế gian, nó không đặt mình cao tùy duyên hóa cao phẩm cách, nó không cho nó sạch thanh bạch tướng biết di ngôn, nó hội khí Càn Khôn biết mở cửa âm dương hai tám. Gọi nó đạo huyền nó bảo nhờ sống đạo tùy duyên.

Sống giữa thế gian lập đạo tùy thời để biến dịch, qua khỏi chín Trời lập đạo không tướng đề an nhi, đời sống thế gian là bãi trường thi không cao thì thấp, nhất tâm không chướng thì không vướng trở ngại.

Còn vào cái đạo thần thông thần là chân nhân vô tướng pháp, không tâm thanh y bá nạp cũng không chấp hữu bản vô, duyên nghiệp đến đâu thì sanh cơ duyên đến đó lập đức, việc hành độ có mực thước chôn trọng trước lại sanh được huệ tâm. Như hạt sen đặt vào bùn nó nở mầm một lát thành Tòa Liên Pháp, giống sen ưa thích bùn trí đạt nhờ chỗ đại khó khăn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Người biết luyện nhân nơi nào cũng là nơi luyện thân để trí tuệ, còn người đủ mực thước tế thể không chê làng nhỏ thôn xa, trước khi cất thành gia nơi đó gọi là mảnh đất trồng, còn người đạo biết trồng lòng thì cất được quả vị chơn linh.

Nhập thế cũng vì tình lại là tình yêu đại nhân loại, xuất thế cũng là tình tình yêu đại thể để mình trung, người tu tuyệt tình đạo tâm không

bao giờ chúng đắc, hãy hỏi giai nhân có chịu yêu người tuyệt tình bạc ác hay không?

Câu hỏi dễ trả lời thì lời ta đáp số không hai ý, đạo nhập thể không yêu lớn là diệt tâm nhất thủy, thủy cạn trong bình thủy đâu chế vào chum.

Đừng bàn đạo thấp cao, hỏi trong tâm có tình lớn hay nhỏ, nếu trong đó không có thật tâm địa ngục mới sanh, còn được tốt lành lại chứa khối yêu vô cùng tận, còn Phật không yêu lớn nhập thể học đạo để làm chi!

Tâm thượng di minh, Hạ địa đại trí; Phật nhập thể vì tình lớn để ban đức ái thành bi, Phật vì đại yêu nghiêng mình ban ra đức ái lớn, bậc đại ngộ hai chiều cứu thế vì đại biêu yêu, yêu không để thiếu mới siêu khỏi đại yêu trong Tam Giới, một khối tình nhân gợi cho bậc đại giác chính yêu.

Đừng tưởng làm Phật Tổ Như Lai không yêu chúng sanh mà được cứu, Ngài yêu để cứu độ cho liễu ngộ chỗ tình siêu, cái yêu của Ngài như Thầy yêu quý trò, Cha Mẹ yêu quý con, có hội cửa thiên quang mới thấy tình yêu của nhân tạng, một

khôi thiên tình cao sáng để mình yêu lại chánh đấng.

Trái tim cao quý biết yêu lớn để chánh tinh thần, có yêu quý chức năng mới thiên tình hòa đại thể, có yêu quý nhân loại mới nhập thể khai minh. Chỉ có ma quỷ vô tình sát sinh không biết cảm động, chưa hiểu người và ta trong đại khối ái sanh ra, thử hỏi khi được yêu con người chấp nhận gian nguy và khổ ải, không sợ băng sơn cao hay đại hải cản lối ta yêu.

Nhờ sức mạnh của tình yêu giúp ta thành đại thể chí, có phải tình yêu biết hy sinh mới gặp được cao quý, như quân vương yêu đại thể lương tướng, ái bậc chi quân, như núi lớn yêu rừng xanh để mình thông mạch lý, như rừng già yêu phong thủy mở đại thủy chung hòa, như đoàn nhạc phát ra lại yêu văn chương để tao nhã, trong thiên lý có đại khối tình bậc đại ái biết cao minh.

Nếu thượng thế giới vô tình, không truyền tâm kinh xuống thế, bởi khối đại yêu không bỏ sót cái tình nhỏ ở thế gian, như bậc chí nhân yêu sử kinh văn chương để kinh thí, được phong hầu cao quý có phải yêu tổ quốc hay không?

Hay những bậc trai lòng vì đại yêu bất sát giới, không giết là đại tình tốt ái, tha nhân mới thật đại yêu nhân, vì ngộ đại tình bậc thượng bao dung thờ ái tha chánh huân, ta yêu người để tha người biết yêu ta để thứ, có phải tình yêu cao thượng lập lại vinh dự của tha nhân.

Hội bậc chân tu thông thần đắc đạo mới không có yêu thì đại giác để làm chi? Nếu không có tình yêu Phật Tổ dạy tình yêu bi làm chi trong Tam Giáo, vì Phật yêu lớn nên đắc đạo, bậc yêu nhỏ biết trùng tu. Có những bậc nhập định là tự tu giữa biển Trời mênh mông vắng lặng, nếu không yêu nguyên thần thì chấp nhận cay đắng để tầm ai.

Bậc giác ngộ hể đạt tình chơn thì tâm minh biết liễu sức, còn hàng đại đức không đại yêu Phật Tổ sao lại chịu hy sinh, còn bậc tu chính mình cũng vì đại yêu chấp nhận cho người mình muốn yêu thấy đại hạnh của mình thờ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Phật Tổ vì đại yêu nên ban Kinh Tạng cho Chư Phật đại ái, vì biên tình chung trong đại bác ái nên ban xuống Chơn Kinh, Phật Tổ có đại tình nên dạy đường tâm kinh siêu giác. Vì yêu lớn các Chư Phật thay Ngài dạy Đại Chơn Kinh, Phật cứu độ hữu tình vì chúng sanh bày đại từ ái, yêu để kính nhường con người giải thoát của Tây Phương.

Phật Tổ dạy ta hãy yêu và đưa khối tình siêu cho thiên hạ giải, như tâm hoa hiệp vào khối quang đại hiệp tình lớn vô bờ, như một bài thơ cho bậc nhân tả thành âm lực, người nghe giải tâm chấp nhất mở kiến thức để yêu.

Phật Tổ Như Lai không yêu thì đại Niết Bàn không có đại ái, vì yêu đến tận cùng thành giải thoát khỏi tình chung, bậc chơn tu được Phật yêu mới đưa vào đại định, bậc Đại Thừa được yêu lớn mới tâm trống ngộ không.

Trí tuệ có linh thông trí biết yêu thương huệ giác, tâm đại giác lại yêu siêu thoát của huệ quang, như Phật yêu Niết Bàn chơn tu yêu tánh

luyện mạng, như trái tim biết yêu thương ngũ tạng để yêu trung, như Mẹ yêu con không ngại khổ để nuôi con lớn, như Cha già yêu con giáo dục để trưởng đạt thành người, như bậc Tôn Sư yêu học trò phát tâm đại ngộ, như quân vương yêu hiền tướng tổ quốc được tôi hiền, như Phật yêu Tiên dạy cơ duyên để thành đại giác, như truyền Pháp Bát Nhã lại yêu bậc đại chơn tu.

Người khổ hạnh công phu cũng yêu con đường giải thoát, tình yêu phải như thuyền không đáy để được vãng sanh, bậc dạy cứu cánh không có tình yêu tim người ấy đã chết, chết vì không ngộ đạo lớn là một khối tình thiên.

Những bậc thiêng liêng lại quý yêu Phật Tiên cao thượng, kẻ ngâm thơ người đàn tao phùng ca xướng, họ biết khối đại tình chơn lý giải thoát toàn chơn.

Yêu biết siêu hóa lý trí bằng tâm hồn đại lý tưởng, khiêm để nhường, nhượng để khối tình lớn cao minh, tâm thức phát linh mới thấy đại tình của Phật Tổ, một khối tình cứu độ, một khối ái để siêu.

Phật Tổ không có đại tình yêu thế gian hoàn toàn tiêu diệt, còn bản kinh cho chúng sanh thấu triệt để thức biến yêu, chớ có lý thuyết cao siêu trong tâm không có tình là tim chết. Tim yêu ngũ tạng nên ban sự sống đồng triều lưu.

Còn bậc chân tu yêu linh thần chứng quả thành đạo, con tim yêu trong mạch máu, tâm lý yêu lớn chơn nguyên. Như thương gia yêu tiền ra công đầu cơ tích trữ, mong được sang giàu có phải tình yêu lớn của đại thương gia, còn người tu chơn lại yêu chơn lý để giải thoát, hai lý tình có khác chung một lối của một biến yêu.

Như bà vợ hiền yêu chồng con không sợ dầm sương dãi nắng, suốt đời cố gắng dù phù trợ đạo chánh thuần gia phong, nếu không vì đại yêu bà đâu ra công không sợ mệt mỏi, có phải sự đại từ ái nhất mẫu ái trong đại gia yêu.

Có những bà Mẹ rất nghèo nuôi tình lớn cho con ăn học, đời Mẹ có thiếu sót mong tình lớn cho trí tuệ con thành, Mẹ bán cá hôi tanh vì đại tình cho con học thành như trí, ấy có phải đại ái tức công cho con thành đại trị, hy sinh lớn có phải vì tình để minh chính cho con.

Lòng từ mẫu không có đại sắc son, người con làm sao đạt hiếu, bàn tới sự tình mới thấy hy sinh trong huyền diệu, nếu không yêu lớn ai chịu khó khổ để làm chi.

Bậc thượng đức có minh di thiện chung cho tình thiên hạ, nếu con người không có yêu quý người lòng băng hoại ban ra, cho nên bậc Đại La biết suy ra cho tình đại kính, bậc đại yêu biết trung đỉnh, bậc từ ái biết hy sinh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Còn hồn quốc có oai linh cũng biết yêu người vì đại nghĩa, vì yêu nước biết bao chiến sĩ bỏ mạng để bảo vệ đại tình, vì nước họ hy sinh có phải tình yêu biến thành phép lạ, vì yêu dân không sợ cường hào ác bá để bảo vệ nhân quyền, có phải kẻ biết yêu kia vô lý trí? Không họ là bậc yêu chơn lý, yêu khối đại tình coi nhẹ sự sống thác của bản thân.

Còn các bậc chánh Thần đã hy sinh để đạt thủy, những hạng người đại trí họ biết yêu ái để an dân, xem nhẹ bản thân cao quý là họ biết thông tình đạt lý, biết đâu là tình nhỏ buông ra để đại hòa khối nhân lớn, chí của những bậc yêu nước không phải chí của kẻ ngu phu.

Vì yêu lớn họ trung tu quốc gia có tình đại lễ, vì ái lớn họ không khinh chê để đại yêu lớn quay về, bởi họ đắc chánh thần khai nguồn yêu chơn thật, tâm họ có đại bi của Đức Phật biết dịu ái tha nhân. Trong đại trí yêu thân ngoài đại duyên yêu tổ quốc, họ cảm được công bằng vì tình lớn lập công chánh chi dân.

Quốc có châu bảo là bảo vệ khối tình chung để thủy bậc vệ quốc trí bậc minh trị phải chánh linh nhân. Hồn quốc có tri ân, bậc đại yêu ban chánh thuận, ngọn đuốc tinh thần có sáng mới thấy bậc ái quốc hiển ra.

Vì yêu lớn họ diệt tâm ma, thứ tha cho hàng nghịch tử, người đại yêu tha cho hàng ma quỷ dữ, thứ cho bậc lộng ngôn. Không thấy khối Đại Càn Khôn ban đại tình cho nhân loại nên Máy Thiên Cơ đình lại Phật nhỏ lệ không lời.

Vì ái lớn Phật quỳ xin năm lần trước Linh Tiêu Điện, năm lần đại lễ Phật xin Thượng Đế thứ tha nhân, Phật quỳ giữa điện để xin tội cho cả loài nhân, Thượng Đế dạy con quên Cha là đại công bằng chơn lý, bởi nhân loại đi mãi con đường vô nghì dạy chẳng chịu nghe.

Vì công bằng lớn không diệt thì chậm cơ tiến hóa, còn không giáo chi dân thiên hạ lừa đảo sai tinh thần. Phật hết lần này xin đến lần kia cũng kính, Thượng Đế phạt Phật nhập thế học mười bài Thánh nhân, nếu học được toàn chơn mới về lại Thiên Định, để đem mười mục thước công bằng trước Thiên Đạo linh nhân.

Phật chịu phạt lìa ngôi Niết Bàn nhập thế, mười bài của Thánh Nhân quần Tiên tác lưới khóc rờn, Phật nghiêng mình cảm thông bậc từ bi phải đại ái, vì muốn cứu nhân loại được đại nhân loại khinh chê. Lòng ta là bậc đại từ bi phải nghe Thầy xuống núi, trả mười bài khắc khe cho nhân loại để cứu cõi Ta Bà.

Thượng Đế là Cha Ta vì đại kính ta không dám trái lệnh, Phật Tiên là anh em của ta, không dám trái ý Cha ta, Phật Mẫu là Mẹ ta nắm tay Bà

từ giã cõi đại định, Tổ Phật là Thầy ta vuốt đầu chào bảo con phải hy sinh, ta nghiêng mình lễ Cha Mẹ ta và Thầy lớn lần cuối, ra chào Quần Tiên tam Giới lãnh đọa giáng trần, nghiêng mình đê tu chánh nhân, nhận nhục thế gian lừa đảo, thông hiểu tột cùng của đạo, vì đại yêu ta nhận dân oán đê thi.

Tại ta có lòng đại từ bi nên yêu quý chung đê đại thủy, dù Cha ta có phạt ta nguyện cứu đời không sợ thiên y, lập đại trí ta nghiêng mình vì đại yêu tế độ, trong đời đạo ta từng kham khổ, có khổ nào ta chưa niếm thử đã qua, ta vẫn đại hòa và làm người dân ngu đê đại giải, đem Tâm Kinh của Thượng Giới mở trí độ cho trần, vì đại yêu ta chỉnh nhân loại phục bổn tu chân. Được chánh giác thì loài nhân mới được cứu, ta là con của bậc lập Trời Thiên chủ tự vương chánh, còn phải giáng phàm tâm cứu cánh cho cõi thế gian.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Mười bài hôm nay ta học xong xin Phật Mẫu viết Tâm Kinh cho phụ nữ, lần đầu tiên trong Vũ Trụ phụ nữ mới có kinh tu, ta cúi xin Thầy Thượng Đế Vô Cực cho ta lập Đạo Trời, Thầy cười vang trước Thiên Tôn và Chư Phật, thật con của ta không hèn một mực không đổi đường đi.

Ta khai lòng đại bi trả lại cho con đại trí viết tân kinh diễn giải thế đạo đang suy, Ta lãnh lệnh vì lòng ta độ chỉ thế gian con đường chánh định, Thầy lại cười thương ta ly trà long đỉnh để an tâm, Thầy phạt con vì xưa kia con đã từng tha cho thế, họ quá vô tình giết con một của ta ban. Vì cõi thế gian toàn bọn ác tu và bạc nghĩa, ta muốn tiêu diệt cho rồi để khỏi chướng mắt ngứa tai, nhưng con lại xin ta làm hoang ố sự đại trị của công bằng, ta đành phải cắt ruột đau lòng phạt con vào thế mười bài của Thượng Đế để con thấu triệt loài ác nhân.

Nay con học xong trở về lại xin Ta tha cho thế, nay ta quyết định dùng Máy Thiên Cơ hội nghị lần cuối, để Thiên Đình xét lại tình của nhân thế ra sao. Ta cúi chào và lễ tạm lui nơi Bạch

Ngọc, Phật Mẫu ôm ta khóc ta chẳng biết nói lời nào, các vị Đại Thiên Tôn nghiêng mình chào Ta đây đáp lễ, Thần ta trở lại thế mà dòng lệ vẫn tuôn rơi, ta ngẫm ta có phải là kẻ đại ngu sao cãi Cha ta để cứu thế. Còn Tiên Thánh trong trần đang sống giữa cảnh lầm mê, trên Thiên Thần có linh diệt, ta đưa tay lớn vang xin, ta đang luyện khôi thần mình vì ta mà tha cho họ. Cha ta còn chưa giũ sỏ, các vị Thánh Thần tính sỏ để làm chi!

Tam Giáo Thần Tiên đều quy nghiêng mình lui hết, bởi ta chưa chánh thuận họ không thể tiêu diệt loài người, ta đã cầu xin Cha ta thì nay ta phải trách nhiệm, ta phải dạy chơn truyền cho họ thức tâm đại chính, phát lòng chí nhân ta không ngại khổ viết lại chánh kinh, lập lại khôi Thần mình thì thế gian đại cứu, đến ta giáo lễ họ không thuận tình thì ta phải Niết Bàn, giao thế gian lại cho lực thiên khải định, ta chỉ cứu vạn khổ, ta phải quy nguyên.

Năm lần can nay ta mới nhận ra Cha ta quá đúng, thật trần gian bạc ác đến vô cùng. Ta vì yêu khôi đại trung ban kinh chánh huấn, ta học xong

mười bài rồi có thể trở về không giáo độ thế gian, nếu Thượng Đế tiêu diệt loài nhân ta không có dự kiến, nhân loại quá bạo tàn ta đành lui gót hồi quang.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô Di Lạc Vương Phật.

Nam Mô Di Đà Phật.

Nam Mô Di Đà Phật.

Nam Mô Di Đà Phật.

Kính Bái

Đức Thầy Vô Danh Thị.